Wåhlin, Karl

Minnesalbum

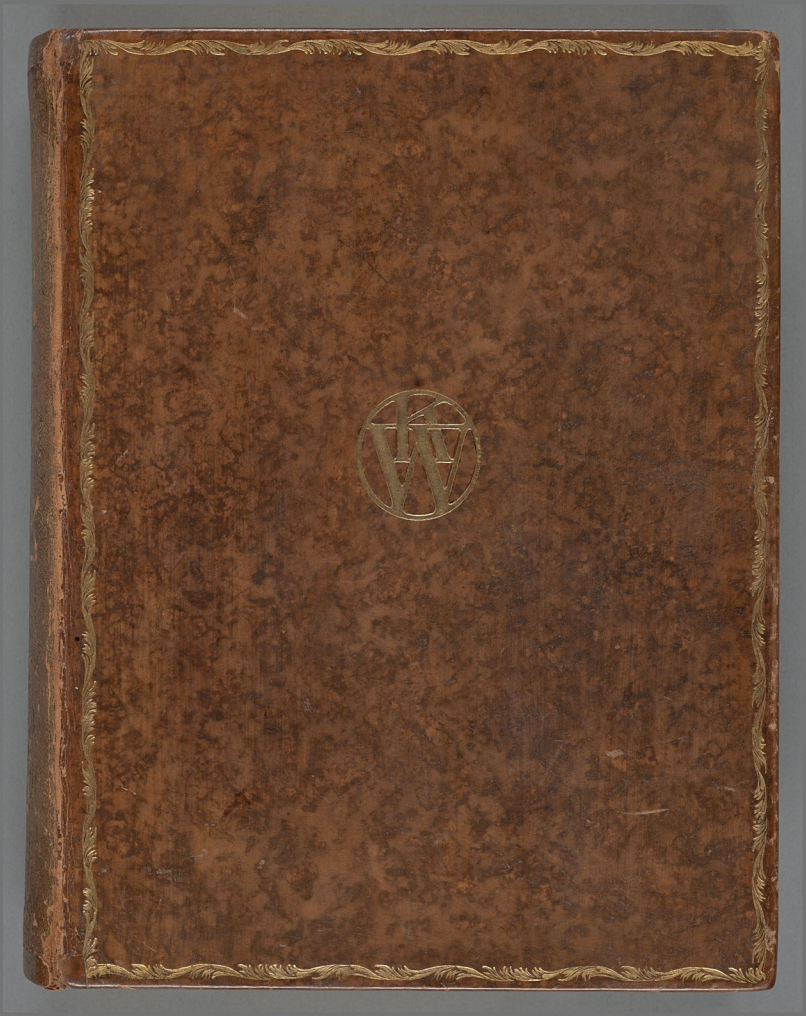

Handskrift HS Iv 34

Tillkomstår 1897-1937

Digitaliserad år 2016

KUNGL. BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

Wåhlin, Karl

Minnesalbum

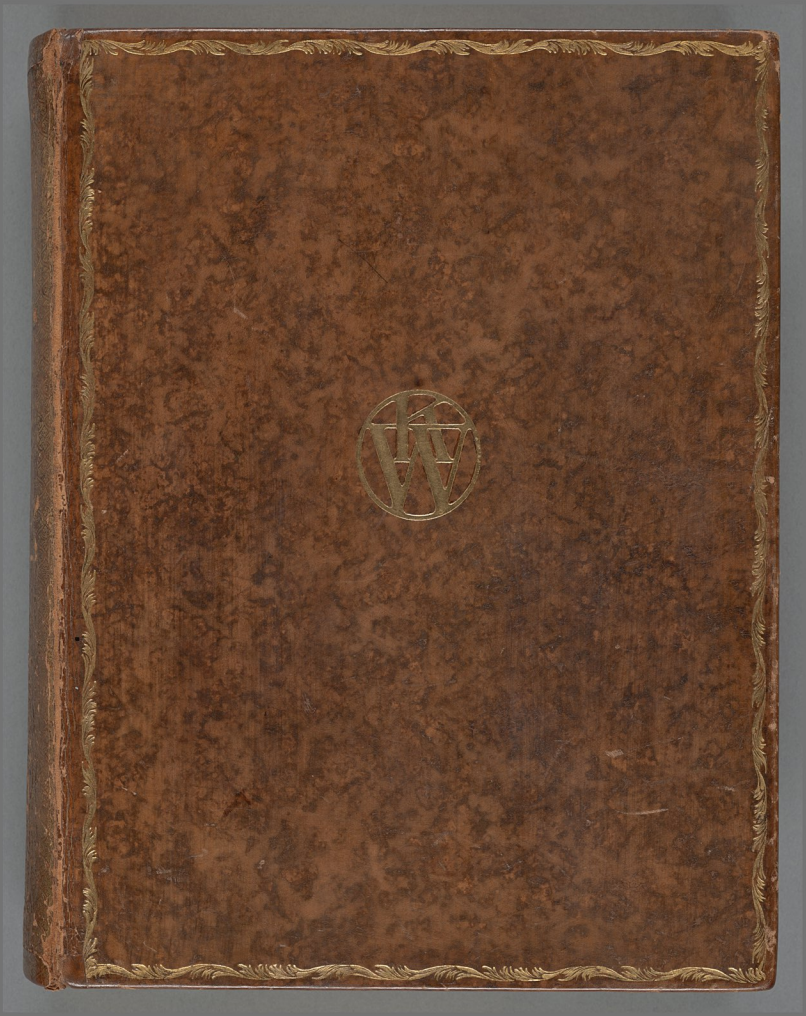

Handskrift HS Iv 34

Tillkomstår 1897-1937

Digitaliserad år 2016

KUNGL. BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

G. HEDBERG
BOKBINDARE
STOCKHOLM
BROTTNINGGATAN 7

Kungl. Biblioteket
STOCKHOLM.
Handskrifter.
N:o J. v. 34.

1940/15.

KUNGL. BIBLIOTEKET STOCKHOLM

Souvenir de

[illegible]

[illegible] 1906

Den konstnär som uppfattar sitt kall icke som ett allmänt bildningsmedel utan blott som en möjlighet till egen vinning, har gjort mindre för sitt folks andliga utveckling än den ringaste ~~mot~~ handtlangare vid en boktryckarepress.

Aug. 1897.

Jon Stolpe.

'Varer Svenske.'

Gustaf Cederström

24 juli 1931

Var hjertegod, tag mindre än du gaf,
Och vårna ord låt ut i hjärtat klinga:
Det skall si vårta blommor på din graf
Och öfver dem si skola lärkor sjunga...

Julafton 1897.

A. P. Lundström.

Hilma Halli
(Norman Norinder)

Stockholm 26 Nov. 1897.

I detta hus mötas tydligen alla den högre kulturens genier: tanke-konstens, språkkonstens, bildkonstens byggnadskonstens (?) och nu till sist, mirabile dictu, dankonstens. Se om!

Sthlm 13 april 1934

Wilhelm Peterson-Berger.

Det personliga hos individen är analogt med det nationella hos folket. I den stat där det nationella lifvet är starkt utvecklad skall det personliga i konsten snart fram-alstra en nationel konst, och just däregenom intaga sin rätta plats i den kosmopolitiska konsten.

Den 6 December 1897.

J Saloman.

Ett fotspår af den flyende minuten,
en droppe blod, ur tusen ådror fluten,
se där ditt väsen, gudars lek, lyrik!

Stockholm 6 Maj 1911.

Bertelsprisenberg.

Som är sången, som ej lefver
Af ens eget lif i dag,
Som ej växt till troget hölje
Kring ens eget hjärtas slag.

Stockh. 26 Dec. 1897.

Carl Snoilsky

Doratorn.

För mitt oråtfångna guld
lät jag mäla ett altare.
Där var markens tingaste blommor
och de spelande änglar
och Herren Gud själv och skaror som tillbade Lammet.
Under blödelsens ängel
lät jag måla mig själv i min skuldfrihet.
Många hundra år har man sett mig:
min slappa och tinnige dag
och min röda tyngdfulla klädnad.
Man kallar mig hycklare:
kanske jag var det,
– men hur mycket gott skulle göras
om bara de goda fick göra det?
Och är inte andings mening
den helighets dröm
som drömts av arma män?

okt. 1935.

Karl-Gustaf Hildebrand

För att lyckas måste man vilja.

Mans Hildebrand

Ej snillet dyrka vi, men älska den,
Som snillets gåfva fått och ger igen
Uppodlad, renad, fri och själfmedveten,
Åt Gifaren, Naturen, Mensklighetens

N. Fredr. Sander

Konst är religion.

Andersdewall

Du bör beklagas Skådespelarns öde.
Ni vara tir, att lefva blöte för stunden.
Men säg mig hvem en skönare har fått,
En mera helt med lif och dikt förbunden.

Ni eldad, hänförd, ödmjuk, kärleksrik,
Ge stundens lif de bilder Skalden väckt.
I fantasiens verld en konung lik,
En förebild åt verklighetens slägte.

Må bildstod, tafla, ton, palats stå qvar,
Sin mästare att ge odödlighten.
Ett nu är allt hvad Scenens konstnär har,
Men detta nu kan spegla evigheten.

Hvarje menskligt konstverk skall en gång förgå.
Verldssjälen som dem alstrat, skall bestå.

August Strindberg.

L'inspiration n'est
pas une chose qu'on
puisse acquérir, c'est
un don du ciel

Lindholm

Stockholm Feb. 1903

Silä kunsta kuuleminen, jon-
ka juurella asunto.

Juhani Aho.

Lyssna till den granens susning
Vid hvars rot ditt bo är fästadt.

Werner Söderhjelm

Öfversättningens riktighet bestyrker:

Albert Edelfelt

Stockholm d. 7 maj 1898

Ers Järnefelt.

Pääksmäen 26. VII 1909.

O. Gallen-Kallela

Sthlm, 14 januari 1914.

Det ligger ej något svalg mellan ålderdomen och livets tidigare skeden, om man kunnat förbehålla sina ideala tro.

Stockholm 11 augusti 1949.

L. Melchelin

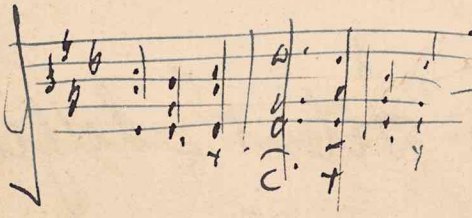

Finlandia

Jean Sibelius

Stockholm, 6. II. 1923

Det er mig en stor Glæde at skrive mit Navn i en saa fin Bog, der tilhører en saa god Mand som Vennen Karl Wåhlin.

Stockholm 16 Maj 98

Karl Madsen

Det lif, som självfullt lefves, är en smärta - - - så skref jag en gång och menar det alltid! Men det hör till människans - d. v. s. den förnäma människans - rasmärken att vilja, stundom äfven med öppna ögon välja, den smärta af hvilken själen förstoras.

Stockholm 24 maj 1898

Ellen Key

Martin Lamm
29/10-1934.

Kär Karl Wåhlin,
Det är, tä'mig hin,
kristligt mig att lefva:
Ständigt visor vefva,
Ständigt seglen refva,
Ständigt vidgas spåda
Vatten i sitt vin,
Dock så länge i få kinda,
Sinnesro hos Leda,
Så ej ja poesin,
Är ja dräglig komedin,
Eller hur, Wåhlin?

Oscar Levertin 10 juli 98.

Quid Paulus inter —
poetas?

Karl Warburg
Stockholm 28/II 1899

Heder åt den som skapat "Ord och Bild" och även förmått att under 44 år vidmakthålla den

Eugen 1935.

Min stamfar hade en stor pokal,
en jättepokal af Tenn.
Mitt hjärta blir varmt, när jag bäddar den
och höjer den i min sal.

#

Så susar en "slat en minnessång,
hvars strofer flamma som blod.
Gud hjälpe att våra barn en gång
må höra den sången om oss!

Stockholm den 15/7 1898.

Verner von Heidenstam

Jag har ett gott minne af min f. d. Sekreterare; mn han skaffa det samma af mig!

Stockh. d. 1 juni 77.

[illegible]

Viktor Rydberg!

Mitt hjertliga tack för vänlig hågkomst på femtiårsdagen!

[illegible]

Jeg elsker dem, som andagtsfuldt sig böie
For det, som ingen Tanke kan forstaa;
Jeg elsker dem, som dristigt mod det Höje
Sin Pande löfte, Sandhedens at naa.
Jeg hader dem kun, som i Formeltrangen
Tror, de kan binde Gud og Sandhedstanken.

Maj 1904.

L. Dietrichson

Den mänskliga odlingen grundar sig på ett sammanhang mellan friheten, ansvarsamhet, personlighet, att det är detta sammanhang, som förfrämmar inhemmar mig, sammanhanget i en mot hela tillvaronens. Men jag tänker mig det ej blott i horisontalplanet, som ett sammanhang, mer eller mindre fast, mellan det samtidigt existerande, utan också i vertikalplanet, mellan det gångna och det kommande. Odlingen bör väl gå på bredden, vara rik och levande, men ej grund och yttlig. Den bör också gå på djupet, men ej vara ensidig eller pedantisk.

Gustaf Ekmark 4/6 99

Jeg synes at replikkerne
hører til i stykket og
skal ikke læsriver!

Johanne Dybwad

"En flykt på egna vingar skall vi låna,
och sedan må det brista eller båna"!
H. Ibsen.

Gerda Gundegnist

Novemb. 1909.

Hvad jeg vil, er – for at tale
med Søren Kierkegaard –
Redelighed

Billy Fleuriings.
Stockholm. 9. 6. 99.

Olga Fåhræus
Stockholm 10 Juni 99

Mudrick

Kjøbenhavn den 16/5 1900.

Inter tenaci nulla est vis

Sonntag

Stockholm 13 dec 1912

Selv ved det yderste hav findes menneskehjærter og sjæle.
Lykkelig den der fik del i en fjærn eskimohyttes fred!

Stockholm, marts 1916.

William Thalbitzer

Fridtjof Nansen

Stockholm 24/6. 99.

W. C. Brøgger

24/6 99.

Chr. Christie 3/7 99

Svensk og Dansk burde kunne
módes ved en „Grense, som skil-
ler ej."

Kjøbenhavn d. 12te Marts 1908

Carl Nelsen

– Mørig Tilbage!

Chra. 19 August 1899

Carl Neup

Hver Skibe møtes med Korsflag heist,
de hilser hverandre: vel møtt, vel reist!

Det er kringt at høre et nærskyldt Maal
i fremmed Havn mellem fremmed Skraal.

Slik er det mest med Flagene og:
Korsene Taler vort eget Sprog.

Fra Finlands Skoger til Norges Fjeld
Taler det samme Røst hver Kveld.

I alle Hjem gaar det Barn til Ro
og ber om at faa hilsnet Brødre ho.

Og møtes vi ved det ytterste Hav,
hører vi Røsten, hedrøvet og lav.

Flagene senket; stille omhord.
Saa er vi forbi; men vi var dermord!

Stockholm 16/8-26 Charles Ernst.

Scenens konst är en vetenskap. Också
måste den studeras som en vetenskap.

Stockholm d. 9 Maj 1910

Knut Almqvist

Med hopp om pånytfödelse och nytt,
ädlare liv för svensk dramatisk konst,
skrifvet i ett ögonblick då framtiden
ter sig rätt så hopplös i det afseendet.

Sthlm d 2 Juli 1919.

Gustaf Lindeq.

Jag har ej förstått att-dikta,
får mig aldrig det förstå:
Han ej sorg och glädje bikta,
som jag fått att bära på.

Hvad jag åtrått högst i livet,
hvad jag fått i hemlighet,
hvad mig dypt, så dypt, blef givet –
han till torgs ej föra det.

Han får kopparmynt ej sälja,
hvad som dock är gud för mig.
Han ej allfarvägen välja,
när jag ser en ensam stig.

Han ej lyda deras trumma,
som till seger gå i takt –
alla stackars dumma, dumma,
som mig pina till förakt.

Mitt är mitt, och mitt allena,
och blir mitt i all min tid.
Ve den, som vill mig förmena
mitt, och den, som rör därvid!

Men jag lärt mig att bereda
andras bättre jag till slagt,
och förnöjs däraf till leda...
Det är, hvad jag ville sagt.

Stockh. 3.11.99

Harald Wallenberg

Jag vill icke tro, fastän manerna
mig tvingat i dröm och visioner,
att dejt, som är sund, ej är bud,
vill tro såsom förr att titanerna
likt helgonen och änglatoner
i lifsaftets hälsenhetsljud,

Vill tro såsom förr att titanerna
sist [redacted] sonas med enhetens Gud.

Ur "Gycklaskänk"

Grändal, Djurgården 23/11 1910

Gustaf Fröding

Jag ville vara en mäktig man
och bygga mig borg och rödja mig rike
och gräfva omkring dem ett väldigt dike,
så långbent ondska för bredt det fann.
Där ville jag duka borden till fäst
samt bjuda hvar hungrig från vägen till gäst
och alla raska och präktiga karlar.
Där skulle det sägas högt och fritt,
att svart är svart och att hvitt är hvitt,
och lifvet beromnas, så länge det varar.

11. 11. 1899

Erik Axel Karlfeldt.

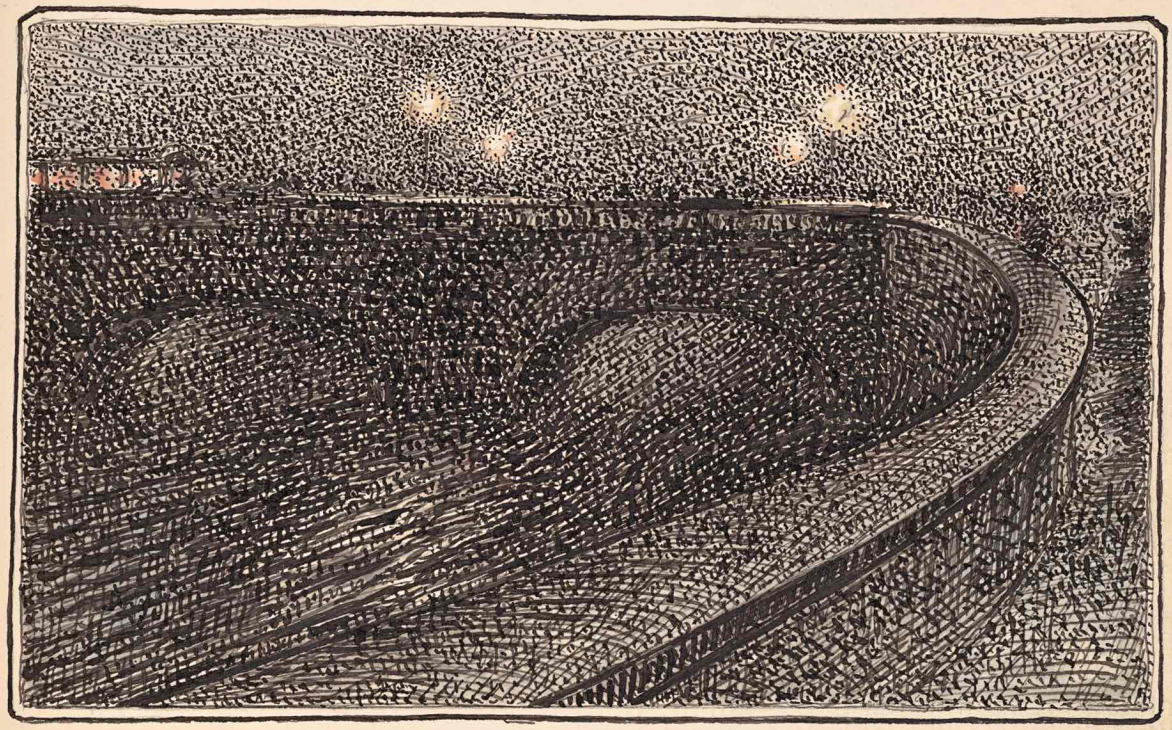

Nils Krenger
December 1899

Par la Foi !...

Mounet Sully

Stockholm 15 Déc. 1899.

Par l'Espérance !

Jeanne Sorel

1902 Stockholm

et surtout pour la Charité.

C. Coquelin

Oct. 1903

Til min store Skam og Skandsel var Stockholm den af alle Europas Hovedstæder, som jeg sidst kom til. Men den blev for mig i Sandhed last not least. Og idet jeg nu skaar paa Springet ned til Danmark igen, vilde jeg gerne sige ogsaa Dem, kære H. Karl Wåhlin, en hjertelig Tak og udtale et oprigtigt Paa Gensyn! — første Gang i „Ord och Bild".

Karl Larsen.

Stockholm d. 6. III. 1900.

"La domenica poi, quando tadorni
Sieti più bella assai del'ghalin
giorni"

Söndagen d. 23 Sept 1900
Augusta Öhrström Renard

Rebecca Mackenzie,

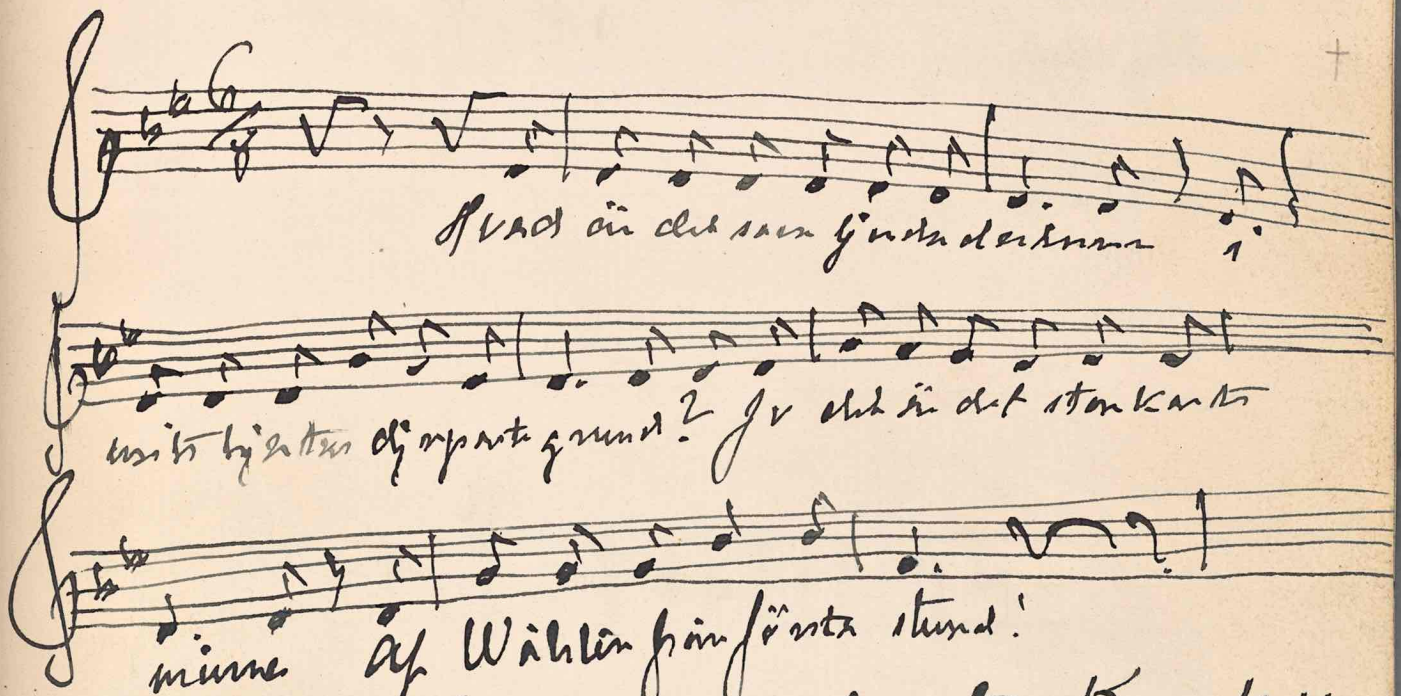

Med vänskap till Karl Wilhelm
från hans tillgifne
Johannes Elmblad

Malmö 14/4 1908.

Ännu står trädet grönt och lummigt,
fastän sommarn är förliden;
men förgäfves frukt du söker:
det föll regn i blomningstiden.

K. A. Melin

22/9 1910.

Stockh. 12/10 1900.

Hvad her vi elske eies Ikke paa Borg
Paa ingen Frist, saa er Naturens Orden,
Og vil du være fri fra Savn og Sorg,
Da maa du intet elske her paa Jorden.

Men Sorgen er en Engels lunkle Haand,
Som leder hvad Dig jordisk kjær er vorden
Og binder med det Evige din Aand,
Og derfor skal du elske her paa Jorden.

Ofvanstående vackra verser äro här afskrifna av minnet men naturligtvis ej författade af

Georg Göthe*

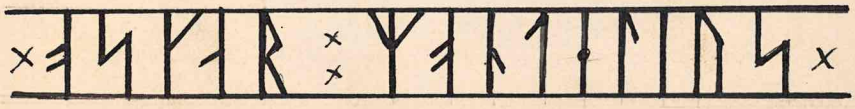

* Nu, Gud velsigne Ætlingen af Göther
At han svar hvske lille Ludvig Bödtcher!
V. A.

En annan vinst af att ha lefvat utanför sitt eget land: att ha fått pröfva den välvilja, som går öfver rikens gränser och nationers skiljaktigheter; att ha fått del af det bistånd, som öfverallt blir skänkt åt en främling; att ha lärt sig förstå, bättre än man kan lära det hemma, huru bytet af tjänster ger behag åt människors umgänge med hvarann. Hvar förflyttning till nya omgifningar påminner om den förnimmelse man erfarit, när man första gången rört sig på främmande gator och torg, och som för mig bekräftats i många land: förnimmelsen om att det gifvaren kallar små tjänster för mottagaren är stora och rika gåfvor. Och påminnelsen är särskildt stark just nu, därför att jag är i Stockholm, och skrifver mitt namn i en bok, som tillhör Redaktör Karl Wåhlin.

14. III. 1910. Hrjö Hion.

Om det är en vinning att icke ha en varaktig stad, är det kanske den att man måstet ha farit kring halfva jorden för att rätt fatta och känna hvad det är att äga ett fosterland.

Jane Fernandt-Claire

Stockholm den 28 Oktober 1900

Necken.

Djup stod färgen på fura och på sten
Furor och stenar, de kastta skuggor hän,
I skummande silfver och guld.
Sitter på stenen i skuggans bredafamn
Svartlockig gosse, så bleknad som en tamn
Och tre tvar med strake på strång.
Neckens gullharpa spelar opp en dans
Gigan går efter och mister all sin sans
För elfkung med silfver i skägg.

Gossen var blott min egen fantasi
Necken var forsen, som brusade förbi
Och stänkte sitt skum på min kind.

Ernst Josephson

Omne datum optimum et omne donum perfectum desursum est, descendens a patre luminum apud quem non est transmutatio nec vicissitudinis obumbratio.

Jak. 1:17.

27 Febr 1935

Med en hjärtlig hälsning från

Ellen Lidman.

Jag tror, att den som mildast dömer
han dömer bäst.
Jag tror hvad människohjärta gömmer
är frö som vecklas ut hämnäst.
Jag tror, att den som hjärtat drömmer
utaf Guds tankar ansar mest.

27 nov. 1900

Anna M. Roos

Vi äro ett litet folk, men vi böra tänka stort.

Skansen den 30 november 1900.

Artur Cavelius.

Då vi i det förgångna trefon,
och dunklets portlåt hänger bred,
ett ord, en bild kan bli den refon,
då ljuset plötsligt tränger ned.
I Ord och bild vår tid skall lefva
En gång för nya släktens led.

24 september 1912

Sigrid Leyonhufvud.

K. F. Söderwall
22 Dec. 1900.

Hellre som bundsförvandt i hjärtats strid en hel personlighet än en hel menighet!

Sophie Elkan.

Dr Psyhleck.
Lund d. 23 sept. 1919.

En Pen.

En Pen er en Forråder,
Din Sorg og dine glæder
Den lytter til og taler om
For både den og den.
En Pen kan Hjertet lette,
Det indestængte, trætte,
Og blive dig din rette,
Din aller kedste Ven.

En Pen kan straffe, dømme,
Kan dadle og berømme,
Langt mer' end Læber vover
Den siger til en Ven.
En Pen kan Lykke bringe,
Og ned i Lænkestænge,
Og ingen Sprog kan slinge
Så giftigt som en Pen.

En Pen kan sende Raben
Der kalder Mænd til Våben,
En Pen kan blive Mægleren
Der stifter Fred igjen.
Vær derfor klog, forsigtig,
Og sandfærdig og oprigtig,
Den lille Sag er vigtig:
At røre ved en Pen!

Helena Nyblom

†

När yngre slägtens vilda ro hastar
Att vrida tidens visare framåt,
Solvisarn står orubbligt tyst och kastar
Som förr sin skugga efter solens stråt.

Stockholm 28/1 1901

C. J. Ingelström

Den vackraste vers, jag nånsin skrifvit, är:

"Var välkommen, kära du
till Carl Larsson och hans Jan!"

Vården på Stället (Sundborn)
Sthlm. Febr 1901.

Tänk, om en månad är det takdropp, om två månader dippor!

Gust. Rydberg
Falsterbo 1901

Jeg ser Skuespilkunstens Værdi og Betydning – alene i den Forstaaelse og inderlige Samfølelse, den kan skabe mellem Mennesker.

Stockholm.

i den lykkelige Maj Maaned 1926.

Poul Reumert.

För känsliga naturer kan
lifvet ofta te sig som en fruktans-
värd tragedi, men det förefaller
endast som en genomlustig kome-
di för dem som tänka.

Stockholm den 20 Nov. 1901.

Nils Personne.

Gud lade mig aldrig efterlade
den Sind, da jeg mau
fortryde de Blunkeder, jeg
ikke har gjort.

Betty Nansen

Maj 1907.

En ädel natur svärmar i ungdomen för lidelighet och poesi, som man drömmer han om känsla och älskar samningen.

Hjalmar Söderberg.

Hjalte han mig sätt — jag skulle bara vilja tillägga att han inte beklöper allteleks�pasta lögnen heller...

Henning Berger

Edmund Gosse

Saltsjöbaden August 30 1902

Hvad er Kultur? At leve i
geniernes samfund.

Gullaasen, 13/8.1912. Th. Collin.

Jeg troede livet var saa langt an,
At striden engang fik ende –
Men jeg ser kampen endnu igang
Og vet ei hvor den vil ende.

Og derfor er det jeg her søgt fred
Her op'i skogernes stilhed,
Hvor vemod senker sig langsomt ned
Og dæmper tankernes vildhed.

Villa Sesterim, Voksenkollen 18de august 1912

H. Rørresen.

Bland molnen jag bygger mitt näste,
Och solstrålar äro mitt strå,
På jorden jag söker mitt fäste,
Hvar de stridaste strömmarna gå.

Andrea Butenschön

Stockholm. Nov. 1902.

Med Tak for den venlige Interesse jeg hos Dem har mødt for det Arbejde, jeg har med at gøre - Arbejdet for Grønland.

Stockholm d. 25. Februar 1935

Daugaard Hansen.

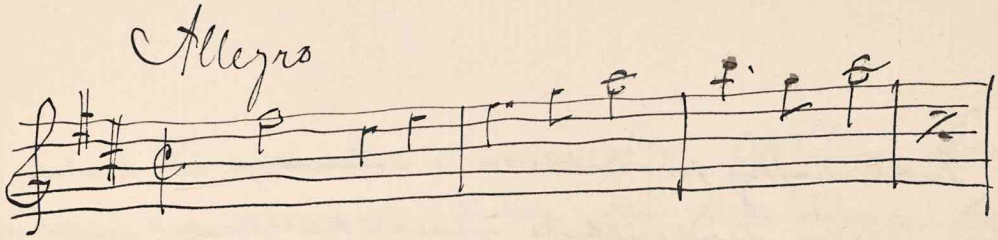

Stemningen –
ikke blot Stemmen!

Stockholm Mars 1909.

Kirk. Herold.

Vederhäftig produktion i vetenskap och konst, öppet sinne därför, tankeutbyte mellan kulturdet likställde, förnuftet af smärktigt reglementerade kunna sammanhålla personer af olika ålder, åsikter och äfven tro i glatt och verktigt samfund. Bevis därpå är Sällskapet Iduna. Stockholm den 22 november 1912, Sällskapet Iduns halfsekelsdag.

Theodor Westrin

Den tjugoandra November 1902 har jag af Idans medlemmar redan på förmiddagen hälsats som "fyrtiåring"! Under den datum vill du ha mitt namn i ditt Album. Derför tackar jag. Hvilken stät lig zolatt har jag icke fått i dag på årsbörden. För 21 dagar sedan 67, nu endast 40! Så tolka vi Idans-mysten rätt, när vi under redbart arbete bevara ödmjukh sinne och "vänligt hjerta gå" åt medarbetarne, vännerne, så täflande att bevara sinnets ungdom som Jostan Kroppen åldras. Gånge dig sammelunda!

Harald Wiesengren

Votre très humble serviteur

Olaf Poulsen

„Der er kun én Ting, der er værre end at være Skuespiller: det er at være Theaterdirektør. Men at være begge Dele paa én Gang, det er fuldkommen utaaleligt." I Deres skønne Stockholm har vaert nær ved at bringe mig til at glemme disse gyldne Ord af en berømt Kollega.

Juni 1904 Karl Mantzius.

Med hjertelig tak til gartneren, hvis trofaste og kyndige arbejde lod skønne blomster og liflig frugt spire af Sveriges jord under vort vinterbesøg!

Marts 1903.

Anna og Emil Poulsen.

Inderlig tak fra en lykkelig overtrædt mand —

Jan Janssen

13/6/90

Wie schön muss dies Land & diese Stadt ausserhalb des Sveateaterssein! Aber – Gott seis geklagt! – mir war alle Herrlichkeit mit Ueberbrettln vernagelt.

Stockholm 15. X. 1905.

Ernst Freiherr Wolzogen

Den, der skilder Sverige saa me-
get som jeg, maatte være ualmin-
delig utakнemmelig, naar han ik-
ke saa ofte erfarer Tilfælde til at øn-
ske en Falle til Ære med hans
mange Bestræbelser for fremdeles
2 stedse nærere at knytte Dan-
mark og Sverige til hinanden.

Stockholm, 12 Juni 1904.

Otto Jacobsen.

Ich baue mir meine eigene Welt
und geh' darin spazieren –
Hab das nur was ich eben bin, ...
und kann so nichts verlieren!

Elsa-Laura von Wolzogen
Stockholm d. 15.10.03.

Stockholm,
den 19de dec. 1903
Björnst. Björnson

Jeg skrev engang:

„Livet er trist som bare Fanden,
den Ene spøgerer det for den Anden."

Men forresten tænkte jeg ikke
just på Autografsamlere, da jeg skrev det.

26.6.09

Otto Benzon.

Vi i Finland –

Till is förfrusen är tanken,
och kall vår känslors brand.
Ur dijonn vår skorsten röker,
man finner oss knappt, om man söker –
den hvita vintern behärskar
vårt ödes ödemarksland.

Stockholm, d. 12 okt. 1913.

Mikael Sybecki.

Hvor gerne skrev jeg min Ven,
Wåhlin,
Et „ord", en „bild", der er lig saa fin
Som denne Bog, der er saa et Skrin,
Der rummer saa mangen kostbar Rubin;
Men finder kun:
Gid den var min!

f. T. Stockholm d. 2. Mart. 1904

Vilh Andersen

Stockholm – Stockholm! Venner, Skønhed og Fest
Er vore Minder om, hvad Du har givet.

København 29 Juni 1926

Peter Hertz.

„Der gis en Kunst, som man føler det overfor, at den er noget mere end Kunst, at den er følelse, sprungt ud af et dybt sjæleliv, og at hvert et værk har kostet Kunstneren noget.

Denne Kunst lærer en at begribe, at det at øve Kunst kan være en martyrdom i livets tjeneste."

Mest, tror jeg nok, holder jeg af den slags Kunst.

Stockholm 16 · III · 1904

Jens Thiis

Hela mitt liv har jag rört mig med andras tankar och känslor — nu instämmer jag av fullaste hjärta i ovanstående.

Pontus Lorsell

Valbosgatan. aftonen 1924

Carl Milles.

Stockholm 2.9.1904.

En fattig herde fann på kala heden
bland lyng och sten ett fattigt, bravt hjärta.

Han tog det varsamt mellan grova händer
och bar det hemåt till sin grå stig.

Han smekte det och lade det på bordet
och hjärtat skälvde, lyste för hans ögon.

Ej mer om andras blevo dessa ögon,
ty denna kväll de skådat evigheten.—

Ragnar Jändel,
Sthlm 22/3 1934.

Då man efter flerårig vistelse borta återvänder hem, har man erhållit en förnöjsam att förunderligt klart genomskåda hatten af de gamla vännernas vänskap. Tack!

Ackleja, den 20 Nov. 1904.

Vergelmjölm

Jag drömde natten mot den 5 okt 1901 detta:

"Jag stod uppe på en ställning och målade på en vägg, uppåt och noråt och åt sidorna, rundt, rundt gick penseln. Plötsligt kände jag att jag cirkulerade med sjelf och befann mig i en jättegrytta der jag åkte rundt och målade.

Jag kände huru jag sneddade i konturerna hela tiden och nötte ut, först penseln, sedan min person.

Öronen voro redan borta, och näsan hade blifvit mjuk i konturerna.

Jag förstod att det var ingenting att göra vid det. det var lifvets mening. Och efter mig, då jag var utnött, skulle det falla en annan målare ned i jättegrytan och trissa rundt på samma sätt och urhålka klippan. Jag såg honom redan skymta der uppe..."

J. A. G. Acke

Vaxholm 5 Dec 1904.

Här-i-dag-du-och-jag-lefva-vi-
Amen-

David Edström
Stockholm Mars 8 - 1911

— Her sällsam vårnad lifvet är, af lyckan
som brister och blir sorg och sorg som gömmer
under det det lyckans vida blick! —

Febr. 1906

Per Hallström

Victoria

Forsigtighed er en Dask, det er kun godt man ikke holder lidt skrækkeligt af eine Instrumentmaker at man er forsigtig.

14 marts 1908.

Kristian Zahrtmann.

O. J. Ohansen

For pligtskyldigt at gøre Gavn,
afhjælper jeg med mit Navn
„et fåtligt Savn"!

Stockh. d. 9. VI. 09

Emil Hannover

Stockholm
11 Mars 1905.

V. Bissen
22 Mai 1910

Gunar Wickens
Stockholm.
Januar 05

J. F. Williamson
16 Okt 1910

Wenn die Anzeichen nicht trügen, stehen wir heute vor der Geburt einer Kunst der nordischen Völker. Diese Völker konsolidieren ihre eigene Ausdrucksweise, nachdem die Alles beherrschende Kunst der Romanen sie jahrhundertelang in Abhängigkeit gehalten hatte. In dieser neuentstandenen Kunst verbinden sich alle germanischen Stämme zu einer Einheit, die dieselbe künstlerische Sprache redet. Gemeinsames Empfinden, gemeinsamer Lebensrhythmus, gemeinsame Weltanschauung schafft auch eine gemeinsame Kunst, die im demselben Augenblicke hervorsprießt, als das Weltanschauungsmosaik sich auf die Erde setzt.

Nikolassee, den 12. Oktober 1910

Hermann Muthesius.

Nicht wahr, mein lieber Herr Wählin, wir sind Brüder einig, Kunst ist nicht lediglich eine Schaustellung des Könnens. Es können kann man lernen. Und, um zu lernen, sind frühere Ihre ersten Jahre ins Ausland gegangen, nach Rom, nach Paris, London, nach Düsseldorf und München. Aber das Beste, was man in Ihrem und Ihnen trägt, und was nach künstlerischer Gestaltung verlangt – kann man es überhaupt lernen?

Am Geburtstag des Meisters
der Kunst
28. August 1905

Carl Neumann

Nordstrom.

Graecia capta ferum victorem cepit, et artes
intulit agresti Latio. —

Mögen die Kunstwerke, die in fernen Zeiten unter südlichem Himmel geschaffen, Ihr nie so entsagungsvolles Leben gefördert haben, noch lange fortwirken und anregen!

29. August 1908.

Ch. Hülsen

— — — — — — — — — —

Tala — så mollsom djur —
lär man både folk och djur.
Men hvem lär dem väl att tiga?
Ve, hvad vårt förstånd är ringa!
Skator ha vi nog, min själ,
der man lär sig tala väl
— för att tiga ha vi inga.
Om jag vore kung, så skulle
lärosäten jag inviga,
der man lärde folk att tiga

— — — — — — — — — — — —

(Lope de Vega — "Lo cierto por lo dudoso"
akt I sc. 9.)

Stockholm 24/11 05.

Karl August Hagberg

Med lifligt instämmande i den föregående talarens förtegenhet

Axel Jensen

Stockholm d. 16 Dec. 1905

Hvad var det du af lipet Kräfde,
Var det din egen dufna ro?
Var purpurvåden, som du väfde,
blott pynt för eget bo?
Var andens rända, handens möda,
din strävans heta timesträt,
var du det dygga priset för den nöda
fullkomlighetens stät?

Vålan! Så se dess opåkor brinna
och fly som rök i stormens dån.
Snart skall dess heta pustar hinna
din plats i gnistorån! —
Se upp! Var tröst! Se ej tillbaka!
Ditt öde i ditt bröst du bär.
Den bitra dryck, du vandrar hän att smaka,
fullkomlighetens är.

Gunnid Konstantin

Längesen en syn mitt läger smekte
mellan träd, där fjuskti morgon lätte.

— — —

Höj i min själ den vårt förjängen!
En därinne fjuder fågelsången.
Himlen än är blå, och gröna gården
vattnar än en pärlkälla klar.
Liksom morgon lyser höstnätsgården
lika gyllne skär, som då den var.
Grått det sedan skymde öfver världen —
men min morgonklarhet än jag har.

Fredrik Vestberg.

Jeg elsker Sverig som Landet med
det troefaste og nidkære Venskab.
Let at vinde. Svært at miste.
Men svært ogsaa at genvinde.

Kjøbenhavn d. 26de Juni 1897

Peter Sanpere.

Jag strejkar ej för att den svenske bonden på 1000 talet skall kunna med en tre-tjugdigt lerande bläddra i en parapolj med Rapsetsmiger, men jag hoppas kunna med-verka till att Stockholms stads fullmäktige på 3000 talet ej skola betrakta stinkhetskrapet som en last.

Carl Ch. Lanning

dec. 1905.

"Spårgrisens" fader Karl Wåhlin har genom att starta och, hvad underbarare är, i så många år hålla vid kraftigt liv "Ord och Bild" varit en "kulturodlare", som förgäfves alla svenska – eller rättare alla skandinaviska kulturvännens varma tacksamhet. Min har han!

Theodor Laurin

d. 9 nov. 1913

Broder Karl Wiklin!

Du önskar "några visdomsord". Jag funderar det på mig som det gick skalden A., när han skulle dikta ett lyckönskningstelegram på en landtholmi tio en storhet som fyllde år. Skalden slöt sig inne ensam med sångmön, hennes väntade utanför, timmarna gingo, spänningen steg. Slutligen slogs dörren upp, skalden steg strålande blåtten ut ihland folket, telegrammet var färdigt. Det lydde:

"Lyckning och vidunad!"

G. Nordensvan

1905 12/12.

Huru kan en så gammal man skriva så unga böker? Frågar man mig ibland. Känner du dig verkligen femtio år yngre än du är? Jag tiger, smäler belåtet och blygs inte att tillstå för mig själv att denna efterbliventhet är min stora lycka, som jag inte vill byta ut mot någon annan.

Stockholm 28 september 1932.

Allioettäsingen

Ernst Lundquist

Po długich wojnach stanęło na tem
że polak Szwedowi bratem. —

Henryk Sienkiewicz

Stockholm 13/XII 1902

Öfvers. "Efter långvarige krig har det slutligen blifvit brödraliga stånd mellan svenskar och polacker."

De mäktiga poesiarna brusa,
och ing tiggar saken om hjälp
mitt eget liv melodier
i mörkret sällanhjälp.

Jag vet ej, om tonen i löven
skall kallas mild eller stråv –
det är minas dagar som spela,
vart löv är av livets våv.

Fahlerbo 25/7 1931

Anders Österling.

21/. 06.

Vi sitta med spade
och pänna och nål.
Vi jaga som hade
vi alla ett mål.

Men målet vi söka
är vägen vi gå.
Det märkes, vi kröka
oss hop i en vrå

och slappa vår spade
och pänna och nål
och låtas som hade
vi nått vårt mål ...

Bo Berggren

Jag fick lära tukt och disciplin,
lite grekiska och mer latin
i Din faders skola, Karl Wåhlin!
Sedan har min kunskapstörst haft tur
att var månad kunna ösa ur
Ord och Bild, Din Handbok i Kultur.

Falsterbo 26/7 1931

Hjalmar Gullberg

Vårt Skåne och våra lekar, sorgerna
och vårt arbete – från Konstens
undergång till försöken att
visa att den evigt lever –
att vi har minnen gemensam-
ma och allt jämt samlar fler –
är inte detta vår vänskap?

27.1.06 Algot Truhe

Separatudstillinger er Drømmedag

Edvard Munch
8-9-1913

Jeg tror, at kunst har meget med redelighet å gjøre, — og - undskyld —: moral.

Henrik Sørensen
feb. 1935.

Hvarje verk af skönhet är en verld för sig,
som bäresten av det rätta gången skapad,
och huserbrun är man blott, om man är
i stånd att tänka —

6/2 1906 F. v. Wedberg

Oppositionen har antid rätt; man
vän den väl från rätt, begynnen den
på ovätt.

16/8 – 1909.

A. Ahlich

Tilla Durieux

September 1933

Thomas Tuss.

Stockholm - 906.

La vie est bestialement triste —

mais soyons gais

Hermann Bang

Ja. 20. 1911

"L'homme le plus fort est celui qui est le plus seul !" – H. Ibsen

Lugné-Poe

Stockholm Février 1906

„Ein Ja, ein Nein, eine gerade Linie, ein Ziel." Nietzsche.

Stockholm, im April, 1911.

Max Reinhardt.

Isadora Duncan.

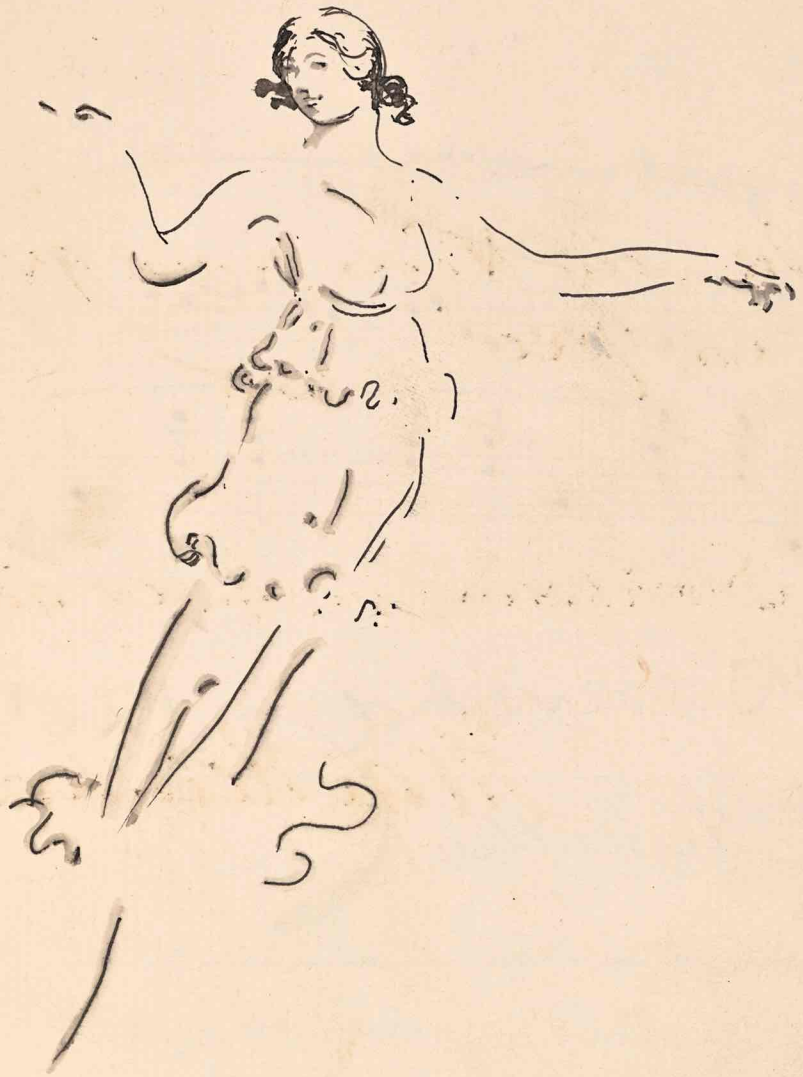

Edward Craig
1906

Joh. Strauss

Frühlingsstimmen
Walzer

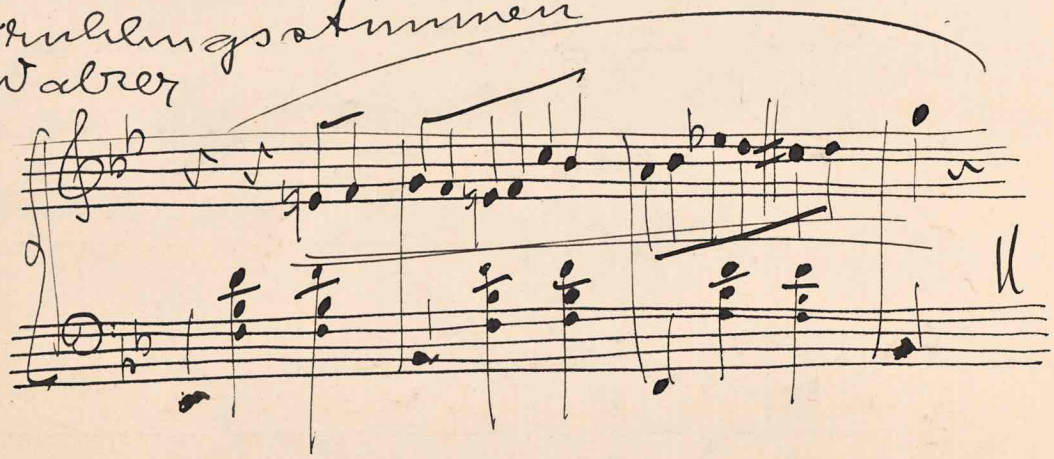

Elsa Wiesenthal 12. 1. 1912

Berta Wiesenthal

At skrive i denne Bog burde min Beskedenhed forbyde mig!

1906.

Jacques Wiehe

Ej för kvat, som mig stack,
men för vet, som jag drack,
ger jag lifvet mitt tack.
Jag vill binda mig minnen af allt som är vänt.
Jag vill samla allt godt, jag vill kasta allt fränt.
Har jag funnit bland tvifvel en gnista af tro,
ibland aggande tanker en tanke af ro,
ibland kylande lystnad ett värmande ord,
se, det gör jag till mitt, för allt mörker på jord.
Det finns något som bär i den bittraste stund:
att ej stjärnorna lysa mot daghimlens grund.

1908.

Sigrid Elmblad

Hvar dikters syn, som förlänt mig dog,
ur verklighetens hin varma flog.
Dess friska andedrakt jag kände
och in i min själ den lifmäktigt brände.

Göteborg den 30 Sept. – 09

Ola Bäärt

Hver Gang jeg genseer Stockholm,
faar jeg den endnu mere kær.

8-7-1907.

Troels-Lund

no palabra: Adios!

Nola Ortiz de Padilla

Stockholm
20. okt. 1917.

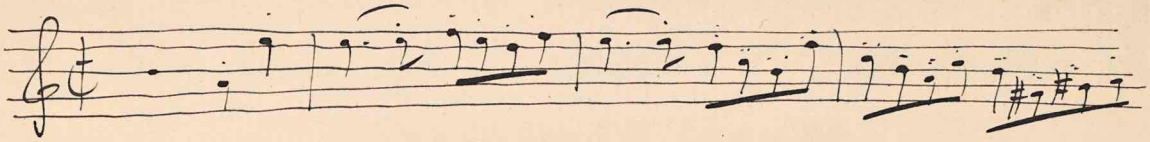

Paul Viardot

Stockholm Oktober 1907

Arthur Nikisch

Stockholm Oktober 1908.

Min förrädd till "Medaljens hafvud" (Edm. uppl.)

En stor optimist gredrådde mig en gång pessimismen i denna bok, och han tillade, att han själf var långt ifrån att se världen på samma sätt.

Jag svarade honom:

— Det är måhända inte vi, som har skrifvit den.

Jag vet också, att när jag skref den, hade min kretsgång öfver min kjol så länge och så länge, att denna bok var nödvändig för att återgifva mig möjligheten att kunna lefva. Den var upplösningen på en ondig kris, som jag måste genomgå för att efter mångårigt sjuklighet och stämma nå tillbakaträdande till mig själf. Den var i ordets innersta mening min egen, och jag begärde icke, att någon skulle se med samma ögon som jag. Men jag var lycklig att den gjorde ville lyckan.

Stockholm efter 50-årsdagen.

Gustaf af Geijerstam

Detta skall föreställa "familjen på Gärsgården"
Jan. 1908
Ay Wallander
WOUWERMAN.

J. Heinrich Knote

Stockholm, 8. Nov. 191

Chaconne op 15

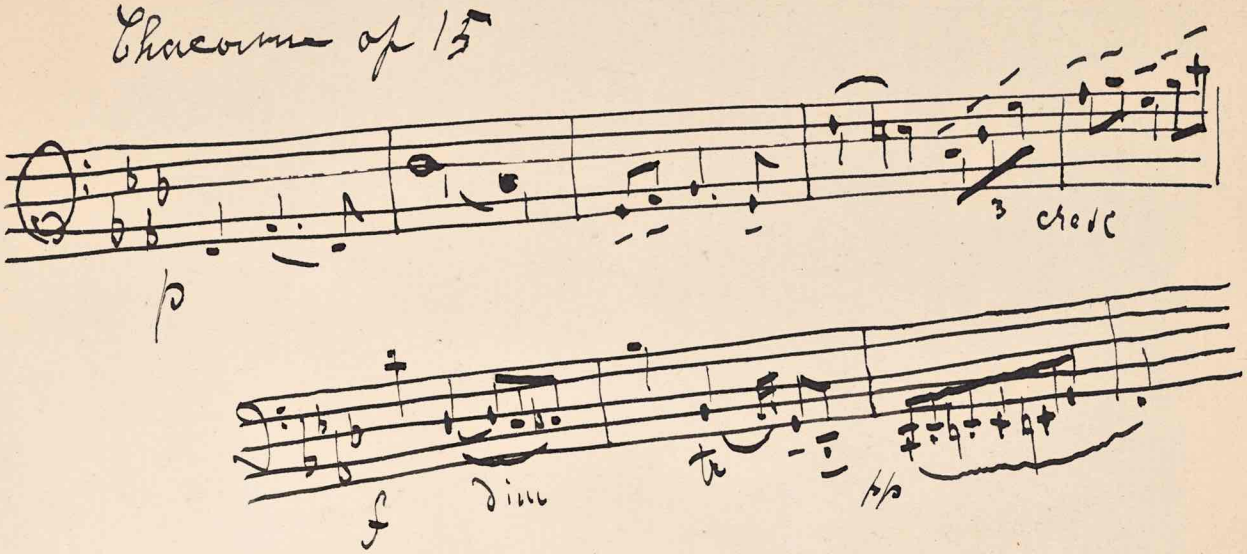

„Mas Jarota est Jarina gardinum"

Henri Marteau

Stockholm 11 Février 1908

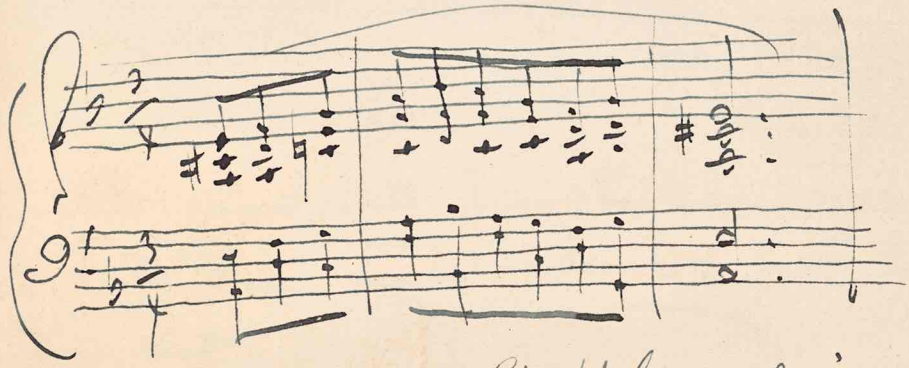

Stockholm 29 jan. 1923

Wilh. Stenhammar

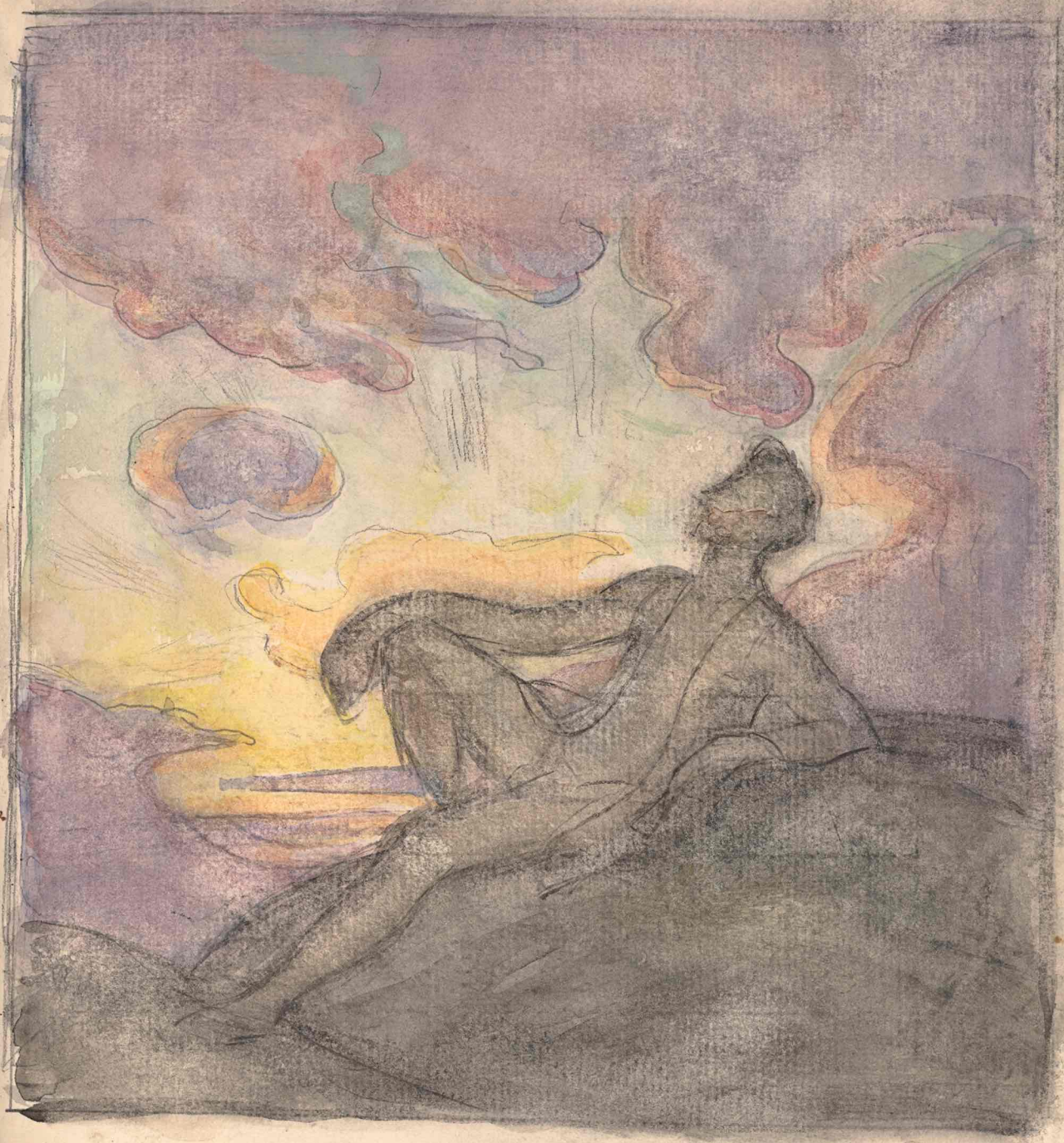

När man inte kan teckna ~~naket~~ utan modell och inte kan måla akvarell, så bör man inte göra det.

Richard Berg

Der er Vikingeblod, der er Taterblod,
Der er Blod, som er blaat, vil man sige;
Men Jagerblod, rundet af ægte Rod,
Det søger i Verden sin Lige!

Klehv. 12-3-08.

Sophus Bauditz

Da jeg paa mit første Togt som Skibsdreng kom til en engelsk Havn, var mit første Indkøb for noget af den forhjerte Øjne, en rigtig Sømandskniv med Indskrift

Never give up!

Da jeg efter 11 Aars Sejlads gik i Land og satte mig paa Skolebænken for at studere og blive Præst – hvad jeg aldrig blev – og lærte Latin, genfandt jeg – saasom der ikke gives noget Nyt under Solen – hos Horats en ordret Oversættelse af det gode Sømands-Valgsprog i en af hans Oder

Nil desperandum Teucro duce etc.

og det gik op for mig, at det i Virkeligheden var et udmærket Valgsprog for et Menneske, der tumles hid og did paa livets vilde Sø. Altsaa nu og i al Evighed: Nil desperandum!

Bering Liisberg 7/9 16.

P.S. Jeg tror, det vilde have glædet Sophus Bauditz at se vore Navne tilsammen paa dette Blad, idrætsmænd som vi var fra samme By og fra samme Skole, der – ifølge en saa paalidelig Autor som Portrætsidan i „Danske Atlas" har frembragt saa mange udmærkede Mænd. Og en af dem skal nævnes her, S. B. og min gode Ven Andreas Hovgaard – Verdensfarer

Hold sammen hvide Mand
Hold sammen Nordens Börn
Pakket er over os
– Krabt er den sidste Gru.

Stockholm
24. 5. 1919
Ved „Nordens" første Möde.

Povl Bruchmann

Under samvaret ved Nordens förste möte har jeg tænkt paa Dig, Karl Wåhlin, med Havamals ærgamle nordiske sandhet: „Den er vens glæde!"

Stockholm 24. 5. 1919

Fredrik Paasche

Gud, lad mig aldrig bli saa vis,
at jeg ophører at være ung.

5. 4. 08. Johan Bojer

Den, der dyrker for at leve, plejer ikke at opnå megen Ære.

Men den, der lever for at dikte?

Stakkel! Han er som Ålen, der er gået for højt op i Ingene til atter at kunne finde ned til det levende Vand, hvorfra den kom, og som er nødvendigt for dens Trivsel.

Erik Skram

Aftenen Jan 1910

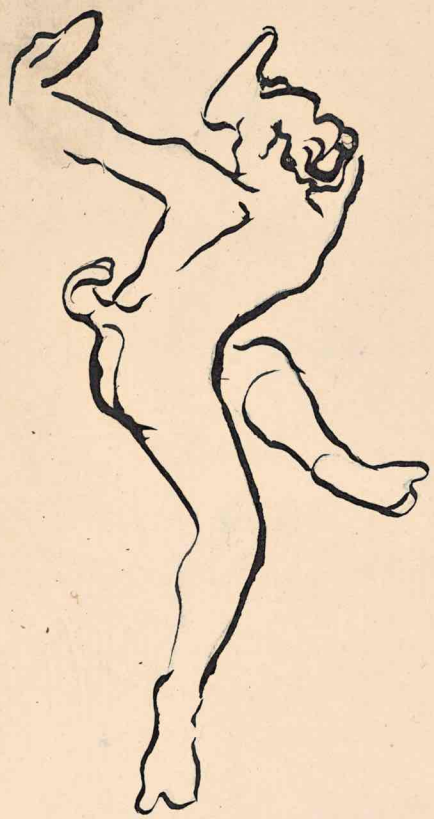

Då en gosse är glad såhär
Kommer det af bränneviin,
eller är han kär?

Christian Eriksson

Stockholm i april 08

L'Amour, un jour, fut envoyé à l'école.

— Qu'enseigne-t-on ici ? demanda l'Enfant au maître.

— Lire, écrire et compter.

— Lire ? Dans des livres ? Je lis dans les cœurs. Cela ne vaut-il pas mieux ?

Écrire ? Pourquoi écrirai-je ? Les amoureux le font pour moi.

Compter ? Savoir compter — mais ce serait ma mort !

Et l'Amour s'envola.

Stockholm, 20 Août 1908. Bildr

Quae desideranda quaeque speranda sunt una comprehendimus prece: „Veni creator spiritus!"

Adolf Harnack

Stockholm, 22/IX/1908

Genom ridderlig kamp - bär mot
andarnas makt

Sytuna den 3/10 1935

Manfred Björkquist

"God och glad skall människan vara medan han lider döden."

Stockholm den 22 September 1918

Samuel Brandt

Nathan Söderblom

hos Ulrik och Thyra 17 IV 1915

Det förefaller mig, som om konstskriftställarens och skådespelarens kall endast vore de två auxiliären på samma Janushuvud. Båda äro de tolkare av konstverket, och om de hava den rätte kraften, förmå de nå fylla det med sin anda, att ett nytt konstverk är födt.

Stockholm den 20. mars 1911.

Erik Wettergren

Hela Rembrandts verk ropar till eftervärlden: Imitera icke utan var dig själf! Lär af andra, lär också af mig, men framförallt arbeta själf outtröttligt efter naturen, se med egna ögon och finn din egen väg, den väg, som ditt eget inre, hvars egenart du måste söka lära känna, anvisar dig!

Så råcka den gamle grekiske visheten läraren och 1600-talets holländske stormästare hvarandra handen öfver de tvenne årtusenden, som skilja dem åt. Känn dig själf! lod Sokrates' maning till mänskligheten. Så lyder och Rembrandts.

Apropos, ser icke Sokrates ut som han kunde vara tagen ur en af Rembrandts bilder? Se på den gamle aposteln på Kristi högra sida i Hundertguldenblatt och säg sedan, om han icke liknar Sokrates.

Rosentorp, Djursholm 3/9 1908

John Kruse.

Om av det långa livet
en enda dag var kvar,
då sökte jag det vackraste
som jordlivet har.
Det vackraste på jorden
är bara redlighet,
men det gör ensamt liv till liv
och verklighet.

Stockholm den 29 okt. 1934.
Y Parin Boye.

Violen i Oktober.

Den sista lärken redan flytt
och flytt har hvarje stimma sol,
Hver ros har bleknat, men på natt
du blomstrar upp, min blå viol.

Fast regnbegjuten, du blott mer
mig skänker, blomma, din doft,
med tårad blick du mot mig ler,
hur mörkt än klär dig himlens loft.

Stockholm efter 80-årsdagen

Carl von Kramer

Für Menschen Mensch sein

Albert Schweitzer (Strassburg - Lambarene)

14. 1. 22

Kraft und Milde, Tiefe und Weite, Ernst und Freude seien uns zu einer Harmonie des Lebens verbunden!

Stockholm, d. 11. Dec. 1908

Rudolf Eucken.

Hvarför ligga slapp och tigga
Moskoviten om en liten
usel molntapp, tunn och sliten?
Mysingsvattnen mysa pigga,
le och locka – Själ'n bemanna,
käna bror, och lös habiten!
Skölj din bringa, ryggach panna
hår ur hapets stora granna
silverkanna!

Nedom gungen bortom dungen
ur kaskader tumla rader
af små tinda stadsnajader
fram kring trenddspryda kungen.
Tärnan, som ett hull förfiskar
bland Neptuni kavalkader,
ser dig, ger dig blickar, hviskar,
dyker och bland glittrets fiskar
skummet piskar.

Utö den 2 Augusti 1911

Viktor Almquist

Jag är ej "streber", afskyr all intrig,
Men allt, jag har af munkler eller tjärna,
Jag brukar gladt att fjärma från min stig
En hvar, som drifven af sin olyckstjärna,
Har kommit på idéen att besätta
Den stol, der själf jag tänkt mig sätta.

Min egen stig jag framför allt vill vandra,
Får ej jag sällskaps, går jag ensam nöjd.
I fall så passar gerna må de andra
Gå samma väg, blott jag ej blir fördröjd,
Men korsar man min väg som häröm sistens,
Då börjas strax "the struggle for existence"

Om jag är egoist? Ju sen! Vår jord
Af evigt varit till för egoister. —
Den starke finner alltid dukadt bord!
Om, sen han ätit, det på något brister,
Så mycket sämre blir det för den svage,
En sinekur bekläda får hans mage.

Stafsund 31/1 1909

A Klinckowström

Då den goda kritikens principer, som äro smak och rättvisa, vid ledningen af "Ord och Bild" varit bestämmande, så räknar jag det som en ärande förbindelse att i dess spalter få ordet.

Klas Fåhræus

I min Have staar tre Birke, plantede med mine egne Hænder – i mine Øjne findes – jeg tror i dem alle – ligeledes solskinnende Træer – skønne Kvinder – plantede med mine Hænder

i Forelskelse i Sverige ....

Nu sidder jeg her i Sveriges Hjerte og er lykkelig.

Johannes Brøndholt

Til

Karl Wåhlin!

– Vi bimmande i anden förödda oss själfva,
men lågan, som tär oss, helgas vårt lif. –

Gustaf Ullman

9./2.-09.

(Öfversättning af den grekiska strofen å motstående sida)

Plejadernas bild och månen
gått ned. Det är midnattsstunden
Och inne är kölehstimmen
Men ensam jag arma hvilar.

Översättning af Selma Lagerlöf

Efter läsningen af några sidor i denna bok begrep jag, hur mycket det kräfves af en man, då man vänter djupsinne uttrycht i ord. Effekten blir ofta en helt annan än den skrivande aspekt. Det kan hela enkelt bli dunsförnuft. Och de stora representanterna för olika fack inom andens periferi som hr velat verka belärande, ha ofta visat, hur kort afståndet är mellan det sublima och det löjliga. Jag vill ej riskera något jag citerar en vackra dikt af en halft mytisk skaldinna:

Δέδυκε μὲν ἀ σέλαννα
καὶ Πληιάδες, μέσαι δὲ
νύκτες, παρὰ δ' ἔρχετ' ὥρα,
ἐγὼ δὲ μόνα καθεύδω.

Det skönt är icke κάτοφον komplicerad eller svårathomlig. Den enkleste borgare behöfver bara sträcka ut sin hand och krypta den. Den inackallas, då det behöfs, om borgaren är ödmjuk. Albert Engström

Johannes Larsen
Stockholm 22 Octbr. 1910.

Fritz Syberg
Stockholm 22 Octbr.
1910

Johan Rohde 13. IX. 1917.

A thing of beauty is a joy for ever. (Ruskin.)

Marie Henriques

Stockholm. 1ste Mai 1909.

Til Hr. Redaktør Karl Warburg

Hjertelig Tak for deres Bidrag til de uforglemmelige skønne dage i Stockholm under Forfatterstævnet.

6/6 1924. Deres Hengivne

Jeppe Aakjær.

La vita è a patto di
credere; non di sapere.

Luigi Pirandello

Stockholm 13. XII. 1934 — XIII.

Une des joies les plus subtiles et les plus exquises
pour un esprit qui aime la Nature et l'Art
profondément c'est de visiter un pays qu'il
a déjà connu et aimé à travers des tableaux
et des gravures. Eh bien, c'est cette joie
qui m'a donné, en ces jours, la Suède!

Strokholm: 8 VI 1909.

Vittorio Pica

Con i migliori saluti al Collega ed auguri
a lui ed al suo bel paese

Stoccolma Mer. 3 Agosto 1910

Maggiorino Ferraris

Augurando che l'arte italiana possa essere rappresentata
coi fiori della sua bellezza in questo luogo incantato
del Settentrione.

Stoccolma, 26 Maggio '920

Montecchi

Det viktigaste i arkitekturen är god smak och förstånd.

Gustaf Frugell. 10/9 09.

Sjalfr leid sjalfan pik (Sjäff mä du leda dig själf). — Grógaldr strof 6.

Rolf Nordenstreng 13. sept. 1909.

Vid Karl Wåhlins vänliga besök hos den lyckligaste gårdsägaren i Elgsala,
19/4/1909. Carl Wahlund.

Man bör aldrig plocka bort de visnade blommorna, om man vill att knopparna skola stå ut.

Man glömmer i allmänhet, att det åtgår kraft inte blott för att gro och blomma, utan också för att visna.

Stockholm
12 sept 1920.

Alma Söderhjelm

Anna A. Boberg

Ferdinand Boberg.

Tillsammans

Adel Herman Hägg

Reinholds vorstech=

P. A. Olsbake

Karl Nordström –
Sthlm 11/10 9 –

Parmi ceux qui servent un idéal, les directeurs des Musées ont pris leur place depuis longtemps. Ils sont au service des arts et leur travail qui se passe volontiers dans l'ombre, regarde aussi bien le passé que l'avenir.

Stockholm 24 Avril 1934

H. Schmidt-Degenhardt

(H. Schmidt-Degenhardt)

Hem nu is sterkste sterkte, die 't verband
aller begeerte en wilde driften kent
en richt hen naar één éénig evenwicht

Stockholm
19 Febr. 1910

Frederik van Eeden

Öfvers. Den har den starkaste styrkan, som kämmar tryggt af alla begärlar och vilda drifter och styr dem till en enda jämvikt

Världen vill hög
du själf måste böjas ig!
Ned med den som är mån gå i berg.
Världen vill låg
du själf måste böjas ig
Ned med den som sig lutärd till drång.

Stockholm. 23/2 1910

Paul Bjerg

I alla tider har världen slagits för
Gud, Kungar, frihet eller pengar.
Nu skall man börja slåss för människan?

Stockholm 13/2 '17.

Kruldidning

Är du nöjd med dig själf – så bikta dig,
varom inte så lig – men dikta ej!

Stockholm den 19.9.1917

Tom Forssner

Erik Wennerholm

April 1910

Stockholm

Her skulde være en liten Tegning, men den har jeg ikke Tid til at gjøre!

Svenske Venner har gjort mig skjönne Minder og rike Livsverdier, og det takker jeg for.

Bergen 22 Juli 1928. Johan Bøgh.

Rent uppsåt!

Stockholm den 8 Mars 1934

John Böttiger

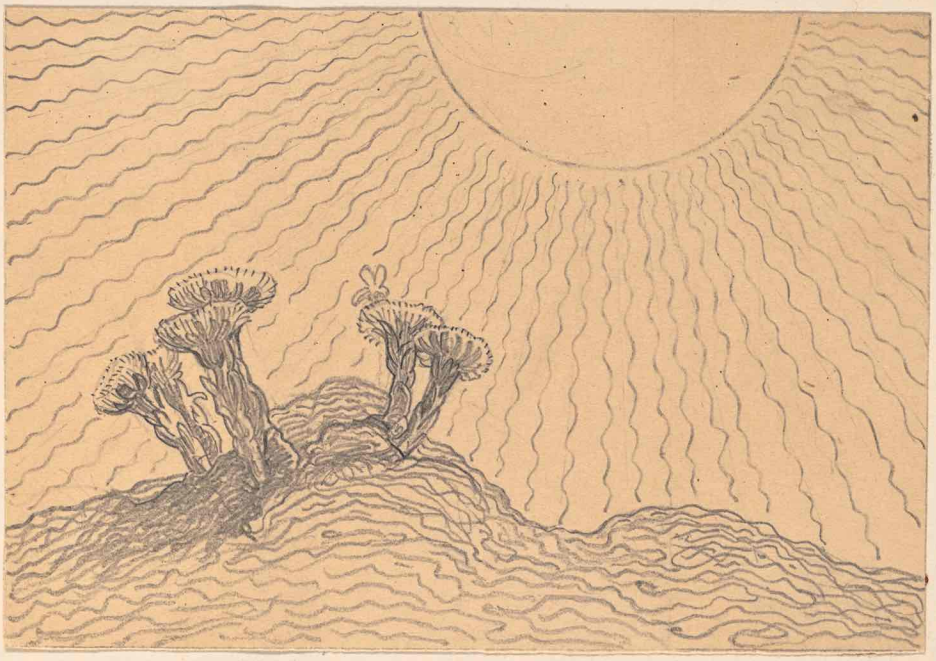

Till minne af
Björköberöket den 18.9.1910
av
Emma Hallström

Es war mir eine Freude, in bescheidenem Maasse daran mitwirken zu dürfen, daß die schwedische Kunst auch in Deutschland bekannt wurde. Die Zeit des Zusammenseins mit den schwedischen Künstlern wird mir stets in angenehmster Erinnerung bleiben.

Berlin, den 14. Oktober 1910

Hermann Struck

1908

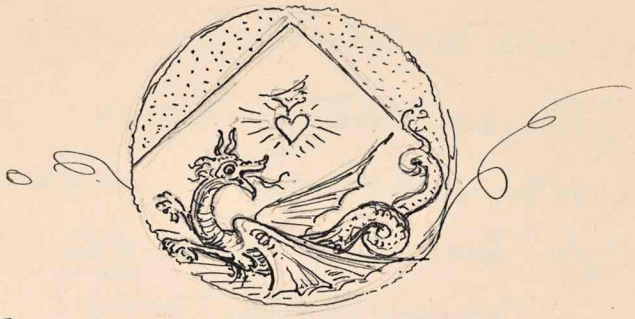

Een for Een drog vore Fædre de funklende Ædelstene frem af Mörke og Nat.

— Hemmelighedsfulde, som dybe dunkle Skove, fristende og lokkende, som dansende Elverpiger, og i magestatisk Ro, som den tindrende Stjernehimmel, straale de imod os.

Lig frugtbare Oaser i Ørknen, lig Enges dug-funklende Blomsterflor, og lig stolte Tjerg-kæders sneklædte Toppe i Aftensolens Glöd, straale de imod os.

Djærve, som flammende Lyn under mörke Skyer og voldsomme, som ryggende Vulkaners lysende Ildsöjler, mane de os til Handling;

vidfavnende, som bölgende Hav, legende, som spillende Springvande, og löfterige, som straalende Regnbuer. —

I vort Arbejde, Een for Een, skulle vi drage de funklende Ædelstene frem af Mörke og Nat:

At et herligt Tempel maa reise sig högt over Dalen!

Ole Kruse.

1913.

Det, som vi dunkelt anande,
Söka med tankar trefvande,
Det, som i mörker danande,
Rör sig bakom allt lefvande,
Det öfversinnliga,
Det oupplösliga,
Det oöfvervinnliga
Ger lifvet dess Ljusning
Och döden Ljusnig —

Mildred Thorburn
25. 11. 07

Walter Crane

Stockholm. June 3 1909

Congratulations to the Editor of
"Ord och Bild"

Charles Holme
Editor of "The Studio"

June 6. 1909.

Very sincerely yours
Rudyard Kipling

Rottingdean. Dec: 12. 1907.

I have seen flowers come in stony places
And kind things done by men with ugly faces
And the gold cup won, by the worst horse, at the races,
So I trust, too.

John Masefield.
October 22nd. 1936.

Aude et caude

Gerard Delyeer

19.2.1909

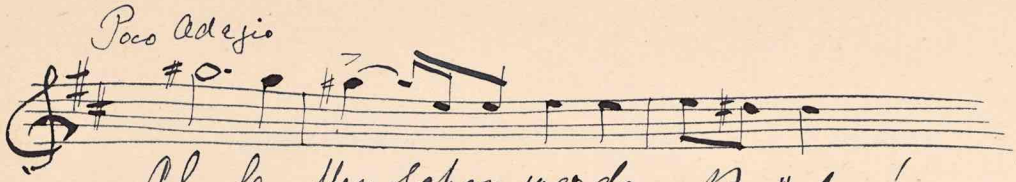

meine Religion!

Adelaide Andrejewa v. Stilondz

Stockholm
30 April
1920.

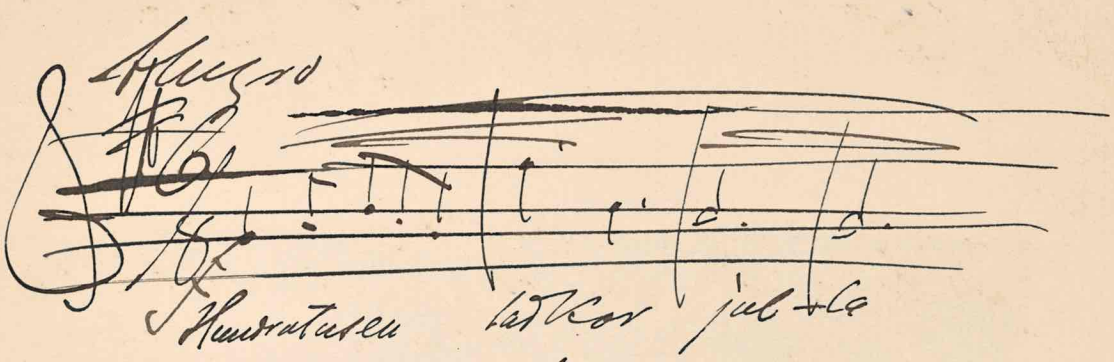

Stockholm d. 13 oktober 1908
Karl Valentin

"Man ej skall kunna säga, att
fruktan jag har känt."
Mozarts "Don Juan"
ord

John Forsell.

Wilhelm Smith

Ord och Bild.

"Ur led är tiden. Sämre för varje dag.
För guldet allt är falt. Och från tryck och press
dår vällter ut med grumlig böljа
höglydd och ofin en flod av papper."

Så klagas det. Och kanske med rätt och fog.
Men fall ej modet. Ännu en fyrbåk finns,
som stolt och trygg i alla vindar
sprider kring nejden sitt klara skimmer.

Han vaket spejar ut över Nordens land.
Det goda tiden lyder sitt stöd han ger.
Gediget guld dess inre gömmer.
Hen Dig! Men hell och den man Dig tände!

Juli 1931.

Elof Hellquist.

Ord och bild äro – som hvar man vet – på ett vackert sätt hopförda i den tidskrift, hvars utgifvare bjudit mig en plats på detta blad. Ord och bild höra jämväl för språkmannen nära tillhopa. Språkets ord äro ju till en mycket stor del bilder. Mångt helt hvardagligt uttryck afslöjar sig för filologens blick som ett litet diktverk, alstradt af en spelande fantasi. En ordbok förvandlar sig ~~förvandlar sig~~ så – för den som studerar den med de rätta ögonen – till ett poetiskt album af rikhaltigaste slag, en skatkammare, i hvilken våra förfäder under tusen släktled nedlagt ett ändlöst förråd af dikt, mycket pittoreska och vackra bilder. Hälften av orden på våra läppar lämna så ett påtagligt bevis på att intet i lifvet är så nära och hvardagligt, att det ej är brukbart såsom poetiskt motiv.

Och såsom orden ofta innehålla bilder, så verkar omvändt en bild stundom såsom ord. Man säger ju om ett utmärkt bildverk, t. ex. ett porträtt, att det är "så lefvande att det talar" – det har alltså fått ordets gåfva.

Då det just är inför ett årsskifte, som jag fått förtroendet att nedkladdra en sida i denna bok, vill jag – i någon anslutning till det sagda – tillägga en nyårsönskan för "Ord och bild." Må tidskriften under detta år, och många följande, ständigt finna bidragsgifvare, som när de skildra natur- och människolif med ord göra det så äfvelige, att läsaren ser det skildrade som lefvande bilder, och när de från ritstiftet skapa bilder, som tala till oss såsom med lifvande ord.

Januari 1909

Es. Tegnér

Naturalism realism och idealism äro
lika gata vägar ~~eller stigar~~ att gå, endast
man når målet – en sann människa-
framställning.

31. maj 1916
Tor Svensberg

"Det svåraste i all konst är att på det, som är ganska noga arbetadt, att se ut, som om det ej vore det"

5-2-09

Gustaf Fredrikson

†

"Jag är en ringa man i konstens stora tempel,
men jag min uppgift har: att gifva riktig stämpel
åt allt det äkta gods, som ännu stå förbi --"

I dessa ord, dessa Ordens Bud i februari 1895 la=
de i min mun, instämmer jag på i februari
1909.

Birger Schöldström

Priez Dieu qu'Il vous donne trois choses:
la tranquillité à l'âme, la charité
au Coeur et l'utilité à la vie.

"Hæc est victoria quæ
vincit mundum: Fides Nostra"

Claes Lagerqvist
Tyreö d. 22 Febr 1909

Ernst Haeckel.

Ars longa, vita brevis

Elie Metchnikoff.

Stockholm,

15 mai
1909. "Science est hypothèse"

Ulrik Quensel

Uppsala d. 18 April 1915

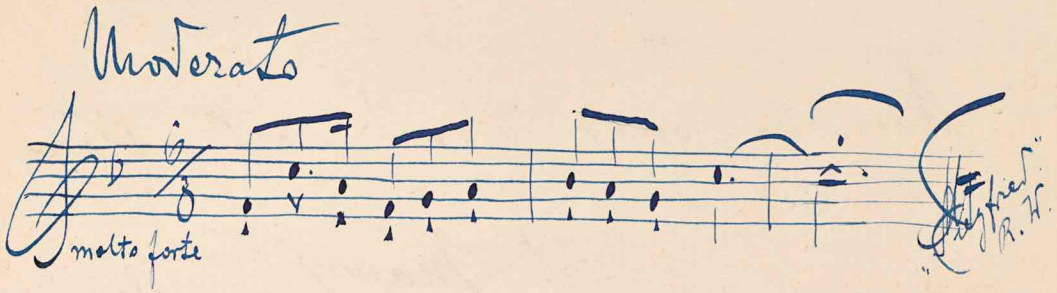

In Erinnerung

Modest Menzinsky

17 Mai 1909

Avec les voeux d'un vieil Upsalien

L. Mauny

Stockholm 28 Juillet 1917

d'Estournelles de Constant

Stockholm 21 juillet 1909

Paul Vitry

Stockholm 19 avril 1926

"If by each rose we see
a thorn there grows,
Strive, that no thorn shall be
without its rose."

Erik Bruhn af Tolstet.

Hellmerna tala i sin konst renare och klarare än nigot annat folk i forntid eller nutid.

Ernst Kjellberg

Kritikerns uppgift är ej att mästra
hvad han ej begriper
Utan att lära andra älska hvad han själf förstår

Göteborg d. 30 Sept. 1909

Axel L. Romdahl.

Skulle det vemodigen vara alldeles uteslutet, att en kritiker begriper en sak, förstår han inte tycker om den? Begripande och beundran äro i varje fall inte alldeles identiska. Ty jag har sett många exempel på att människorna älska och beundra vad de alls inte begripa. För min del respekterar jag all smak, som är uppriktig, för från snobberi och oäkta kändisdyrkan.

Gustaf Berg

Stockholm 14 maj 1924.

"Sfärernas harmonier" är ett uråldrigt och vördnadsvärt begrepp, som tyvärr med stor sannolikhet saknar all empirisk grund – ett faktum som redan den store Joh. Keppler torde ha kommit underfund med genom sina misslyckade försök att återfinna enkla harmoniska intervall i förhållandena mellan planeternas banrörelser. I verkligheten överensstämmer den traditionella föreställningen om ett välordnat och välljudande universum inte alls med den astronomiska och fysikaliska forskningens landvinningar under de senaste decennierna. "Harmoni" är ett abstrakt begrepp, som sannolikt saknar motsvarighet i naturen, och världsalltet som helhet är troligen inte ens tillnärmelsevis "harmoniskt".

Den 12 oktober 1934

Ansgar Roth

I säge våra trädgårdsmästare, att naturen är konstens moder, skulle helt visst en till sin myckethet oberäknelig skönhet kunnat sättas – och alltjemnt göra det – undan företräde och banaliseringen – Tidelsinkens och ett misskiktadt yrkesbegrepps afskyvärda ord – konstträdgårdsmästare – skulle dessutom under flygelns hustnad strykas från visitkorten och sänkas i obesatten glömska –

Norviken d. 11te Oktober 1909

Rudolf Abelin

Herr Redaktör Karl Wåhlin!

Se non è vero è ben trovato! – Den lilla anekdot jag har att berätta till denna Eder minnesbok, är både sann och, såsom jag hoppas, tämligen välfunnen för det sätt, hvarpå utländskan värdas och frodas såsom krydda i vårt språk.

Rätt ofta ser man folk, som tror sig anföra ovanstående italienska ordspråk, men det kan vara en särskildt intressant fråga, hura ofta afsikten verkligen lyckas. En gång, då jag hade att sköta om ett tidningskorrektur, fann sig denna italienska tilltufsad på följande smärtsamma vis:

Si non e vero e bene trouvato!

Icke utan liflig skadeglädje räknade jag felen mot det italienska skrifsättet till antalet fem (5) på de sju orden. Och icke utan en viss stolthet öfver tillfället att få hjälpa min chefredaktör med den högnödvändiga sakkunskap, som här var på sin plats, rättade jag bokstäfverna under stor förundran hos korrekturfröken.

Men så kom min chef.

"Hvad har nu hr H-g glömt här för slag?"

Jag gaf honom i kortaste ordalag utredningen. Han tittade länge på mig ett tag och utbrast:

"Nä, jag bestrider ju inte, att hr H. kan ha rätt, men ett faktum är, att så där skrifs det överallt i pressen. Och skulle vi nu få och ändra det, så tro de naturligtvis, att ignorantismen ligger på vår sida. Det får vara som det är – i den häfdvunna formen."

Med vördsam tack för senast, Samfundet De Nios årsfest 19 12/5 21. Eder högt förbundne Olof Högberg

---

För snillet niger jag djupt och med all tillbörlig beundran.
För godheten böjer jag knä: ej ljus blott men värme den ger.

Maria Rieck-Müller

Stockholm 18/5 1921

Labor omnia vincit

Selma Lagerlöf

Stockholm 14. 12. 1909.

Flit, kritik och självkritik

Adolf Noreen

Uppsala 21 febr. 1912

Att sjungas med skiftande föredrag och växlande patos.

Sång

Lyra

En tanke av guld för din gyl-de-ne bok, — att

prän-ta bland di-ror och prä-ster, du bad mig att tänka, men

det gick på tok: — min hjär-na har ta-git se-me-ster!

Så söker jag då hos musiken den tröst
som ofta den fick mig beskära,
och stämmer min lyra och klarar min röst
och knäpper en strof till din ära.

Och önskar att Lykan en remmare slår
ur framgångens gyllene flöde
åt dig, "Ord och Bild" och ert tjugonde år
och Josephsons halvsekriona öde!

Diktat och komponerat vid middagstiden
en vinterdag, den 18 februari 1911
av din vän
Axel Gauffin

Ecoute ô mon Coeur

Chanson du pays d'Artois

France

Refrain modéré

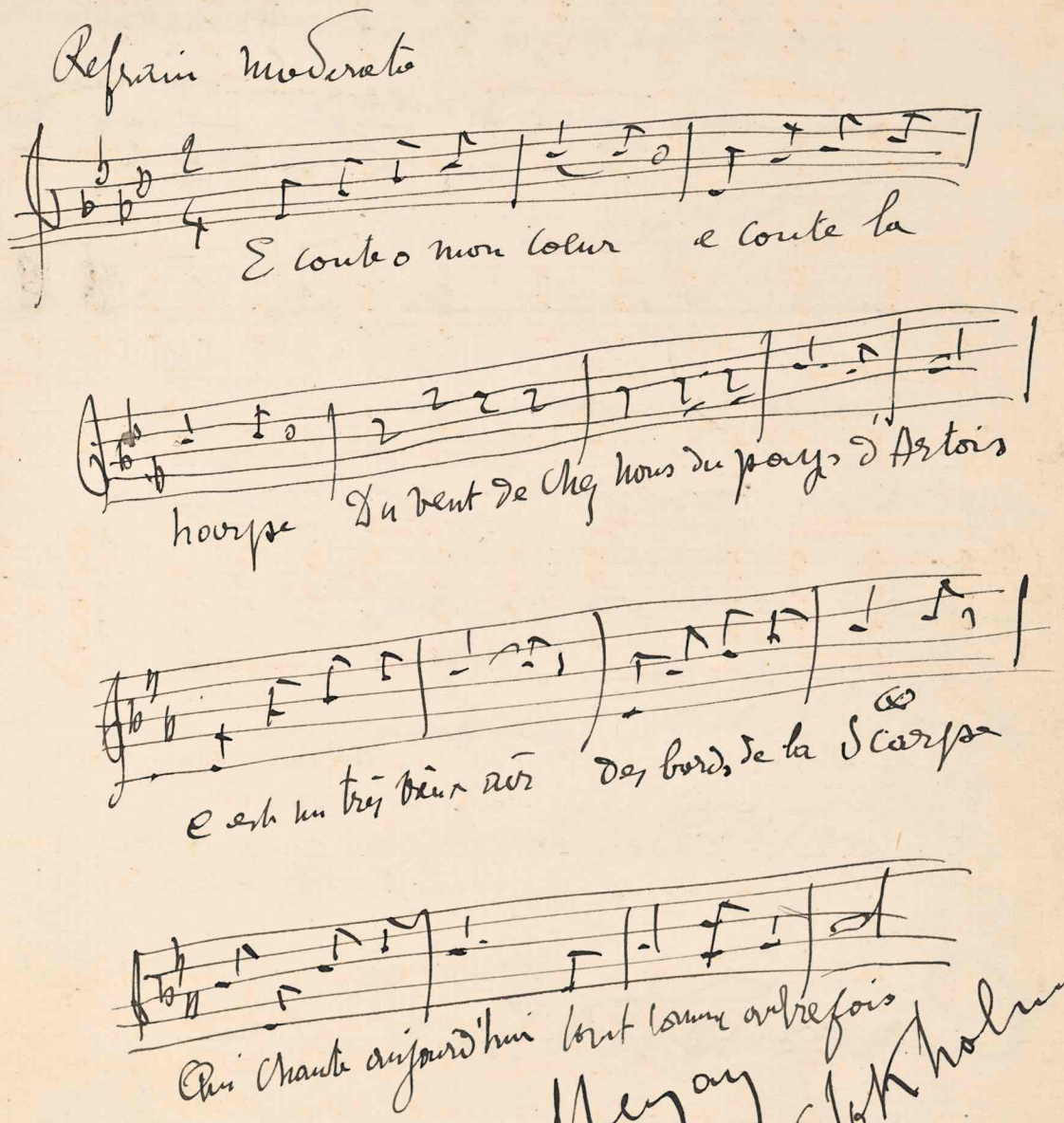

Paroles et Musique de : Marcel Meyer 14 fev 1910 Stockholm

Chanté par M. Calais

Anna Norrie - de Fordier

Med beundran för Karl Wåhlins 45 åriga
Kulturgärning önskar jag, att hans kära "Ord och Bild"
må överleva många kommande generationer

Stockholm den 27 oktober 1936

Adolf Schück

Köln – Paris (ur „Romersan", ett tillfällighetskväde).

Och sedan från Rhen, som på floderna
flod är,
Det bär till den stä'n, som är
moderns moder;
Den ligger, som kändt, vid en
flod, kallad Seine,
Och den är precis lika ov(k)en
som R(k)en.

23/5 1910

R. T. v. Willebrand.

– Det har sagts, att det politiska livet innerst bestämmes af intressenas kamp. Däri kan ligga en tvning betäffande yttерpartierna, hvilka nog äro utpräglade intressepartier.

Mellan dem stå de frisinnade – det liberala partiet. Saknandet af ett gemensamt klassintresse eller ett enande ekonomiskt intresse har aldrig varit en svaghet för detta parti, en svaghet, men ock – en styrka. En svaghet, ty därav kommer det sig, att det liberala partiet inom sig rymmer alla skiftningar från vartan moderat-liberalism till djerf radikalism. En styrka, ty därför kan detta parti stå obundet af egoistiska önskningar och utan annan hänsyn än till fibelen, rättvisans och framåtskridandets krav samt fosterlandets – ej partiets gagn.

Stockholm den 25 november 1912

Svensgatan

Det politiska lifvet, föremålet för så mycken entusiastisk ifver i nutiden, är under en demokratisk statsskick — på ytan mest styrd och mass-suggestion, på djupet en kamp mellan personliga intressen och klass-intressen inbäddades och med det allmänna.

Djursholm 1 juli 1910

P. Fahlbeck

Näst av sitt armod växte skönhetshatet.
Det var gled dikten hän mot det profana,
blev till ett avbryt av det vardagsvana
och tog till föreskyn det platta prosatet.

Man gjorde vr. (trimmf för estetiker!)
mot språkets makt och musik i numera
och tömde ordet på dess egenskaper
av dunkel helighet och trolldomsruna.

Sigtuna den 2 okt. 1935

Bertil Malmberg

Just nu, när solnedgången dör
och inte en vindfläkt skuggorna rör,
en sång av en ensam fågel
den stilla tystnaden stör.

Det är ett trivel i mitt bröst,
som höjt till sång sin ensamma röst,
mitt trivel på dagens glädje,
mitt trivel på natten's tröst.

Ruben G:son Berg

Att i yraste Dans
Tråla Mötta o Sans
Det är "Stil", det är "Stramt"
Men behöver ej vara Tamt.

G. Pauli. 1900.

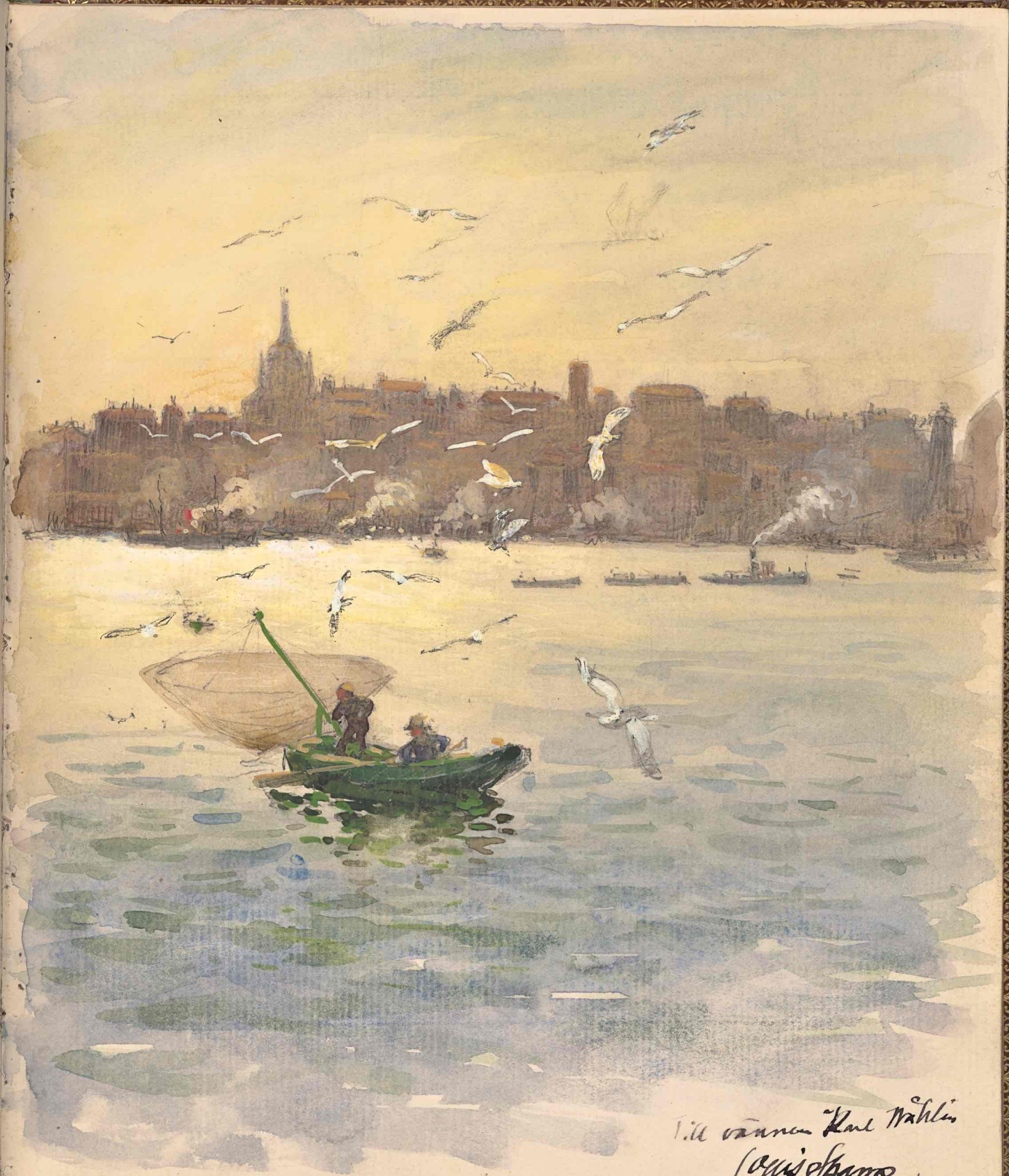
Till vännen Karl Wahlin
Louis Spinne
1914
223

"Det finns inga frågor – det finns bara människor"

Hans Larsson

18 nov. 1919.

Åt Kants antitetiska formel: "Gedanken ohne Inhalt sind leer, Anschauungen ohne Begriffe sind blind" gef Karl Wählin det syntetiska komplementet, då han gjorde Ord och Bild till sin gerningsgs lösenord.

Lund den 17 juli 1931

Axel Herlin

Den, der saa ofte erfarer, hvor ufuldkomment et udtrykt Ordet er for Tanken, misunder dem, som kunne öve Billedets Kunst. Men fra Billedet vender man dog stedse tilbage til Tanken, og da lykkes det ofte bedre at öve Ordets Kunst. Ethvert Ord er fra först af et Billede. Stockholm d. 15. April 1911.

Hanna Höffding

Til Grundlaggeren af "Ord och Bild"!

Uppfostran och mänsklighetens minne.
Sthlm d. 15 apr. 1911.
Hans v. Scheele

Den 14 juli 1916

Ay Wallandor · Carl A. Lanning

Karl Wargelius · Helmer Lundberg

Ewert Wrangel · Gustaf Ed

P. Kiwahlström · Ad. Gauffin

E. Rubenson Berg · J. Wahlin

Carl Wahlund

A. Kiörhagen · Fridrik Vinslund

Carl Björck · Theodor Westin

Vilh. Djurberg · H. J. Handin

Axel Lagercrantz · Erik Ahlund

A. Klinckowström

Fått endelig sjua Stockholm;
— och hvem den staden en gång sett,
han längtar dit, längtar dit igen.

Stockholm 10.10.11.

Arnelgarborg

Nichts bildet den Menschen mehr, als Menschenschicksal sehn.

St. 16. März 1927 Gustav Freyssen

„Gleich wie ein Körper ohne Herz
ein Golem, eines Zauberers Gebilde —
das keines Gottes — können oder aus
von Stein ... oder aus Erz, bis du, solange nicht
der reine, grade, ungebrochne Strom
der Gottheit eine Bahn zur Brust gebrochen
in die geheimnisvolle Kapsel, die
das erste Siegesprunkwunder uns verschliesst."

Aus: „Der arme Heinrich"

Stockholm am 10 Dez 1912

Gerhart Hauptmann

Man kan icke älska sitt eget fädernesland riktigt förrän man låt sig förlåta att andra folk också älska vår en sitt.
Därför ger nog den satsen sin riktighet att fosterlandskärleken växer med kvadraten på avståndet.

Hugo Valentin
(På besök i hemlandet
september 1916)

Man skuttar åt en kvick, men man bär aktning för den goda.
Anna Maria Lenngren.

Det var då. Den det är då nu. Svenska Folket är fantfarande mycket aktningsvärt.

Uppsala 1913

Hasse Zetterström

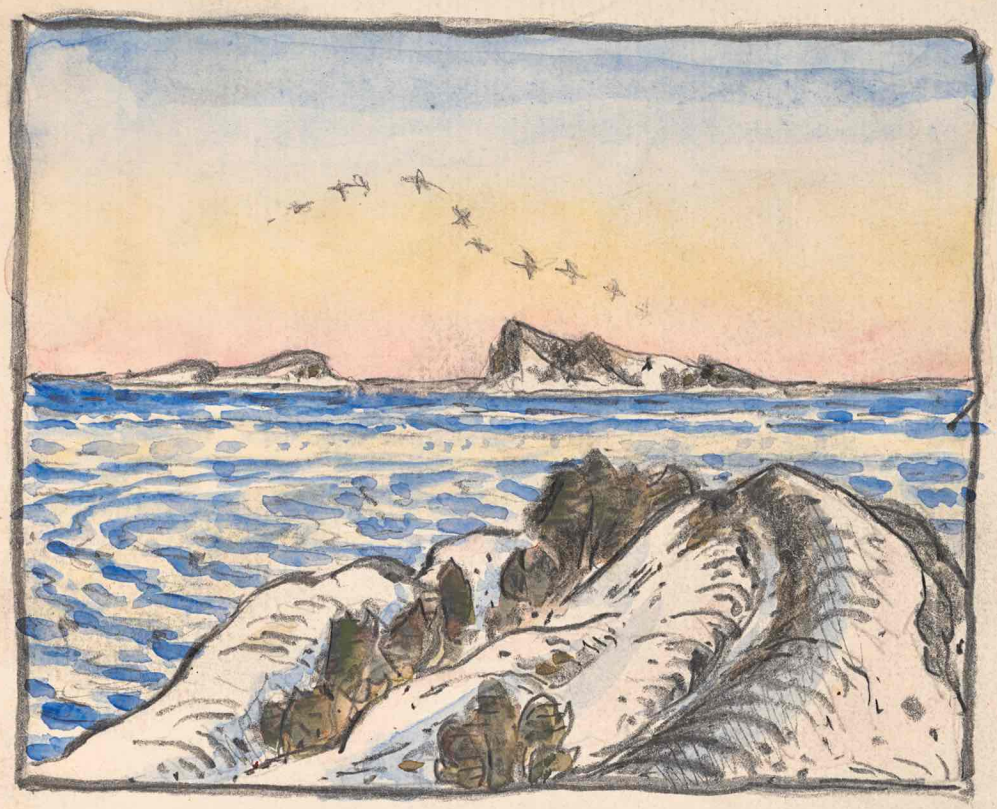

Rikard Lindström

Utö? 1913.

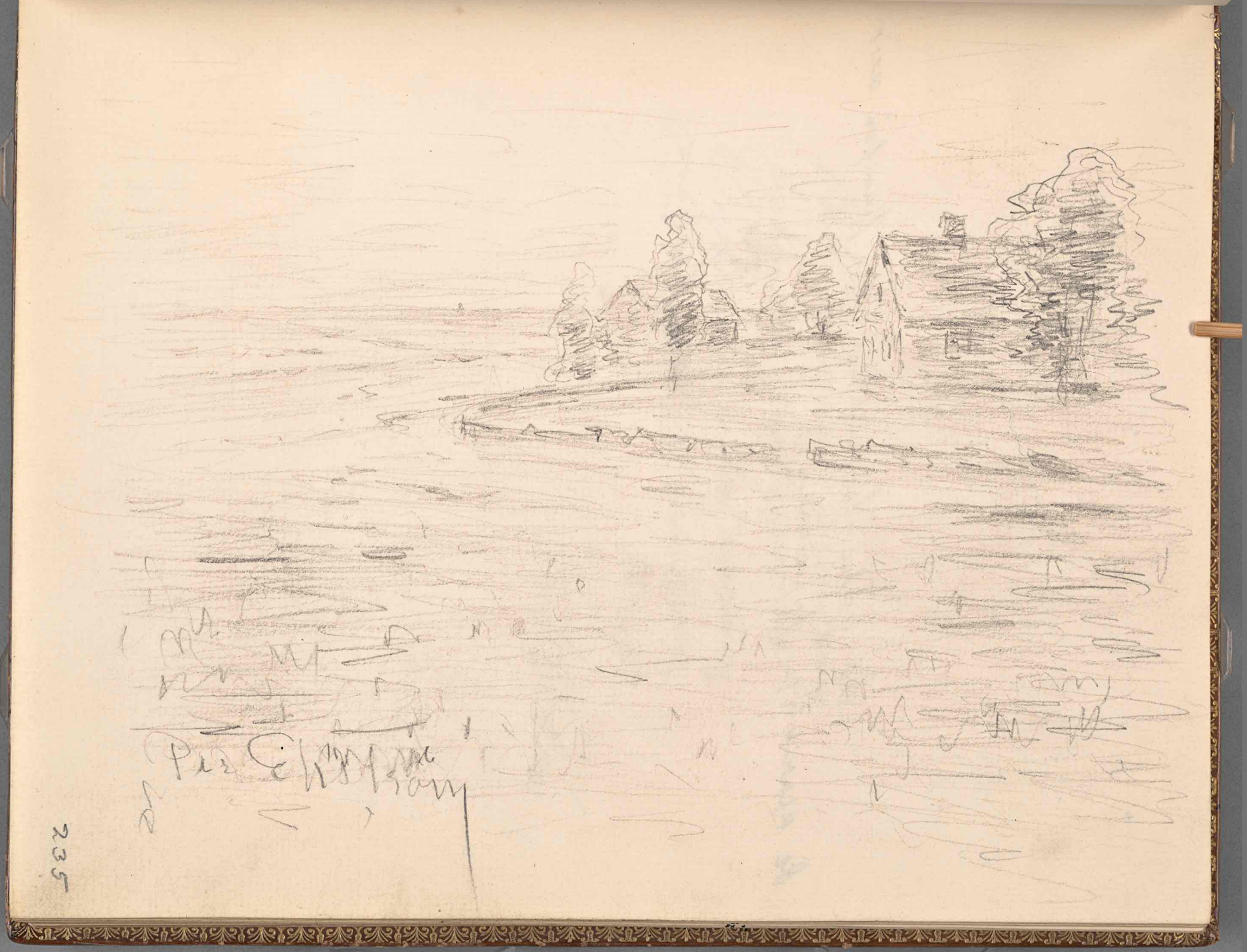

De goda författarna äro sällsynt
De uppriktiga författarna.

30. 1. 1920

John Landquist

Rik och kärlig är jordens ring,
lyckan som gåtan grönskar.
Önskar man endast ingenting,
får man allt vad man önskar.

26.11.1914

Erik Helén

Om en teckning blott Du börjat
Där de andra bränt och börjat
är det mer än om Du årjat
nya tomma fält
Och det guld Du återpumpat
Där de andras båt har brunnit
väger mer än det Du vunnit
ut ur nya dygdar smält.

Brunt Berg.

Se stjärnorna i trädets krona
som fnlet av evighetens höst!
Ät himlens vind ger trädet röst —
och ändå är det fågelbona
vändeligt varsamt vid sin bröst.

Sten Selander.

Edv. Lehmann

iraniker
ironiker
ironiker.

Upsala 18 april 1915.

nu er jeg blevet svensker
liksom de andre mennesker;
nu mangler jeg kun sproget
og noget andet noget:
ce je ne sais quoi
que fait le Suédois.

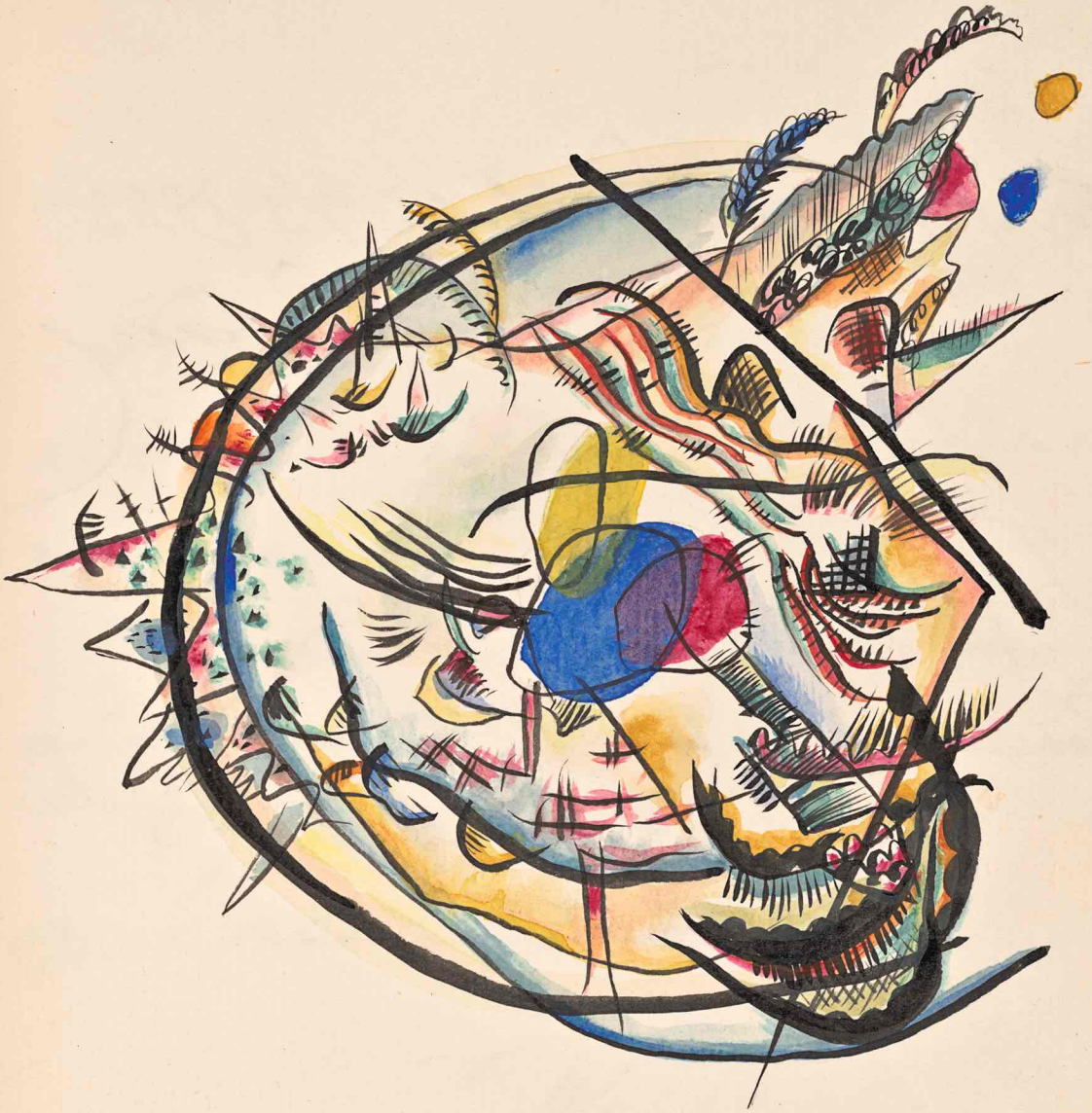

KANDINSKY
Stockholm
23 II 16.

Det herlige Stockholm 6/5 1925

Joakim Skovgaard

Forgyldning forgaar ...

København 29 Juni 1926

Suker Kyster.

Vaget av det som sagts mig mest.

Linien i Skådespelet
är vår tidlös klungen
av tvalet.

Det tillåter jag mig
att döpa.

Och som av brunden kunde
gå vår stora frihet.

Ellen Nielsen.

Stockholm d 14 April 1916.

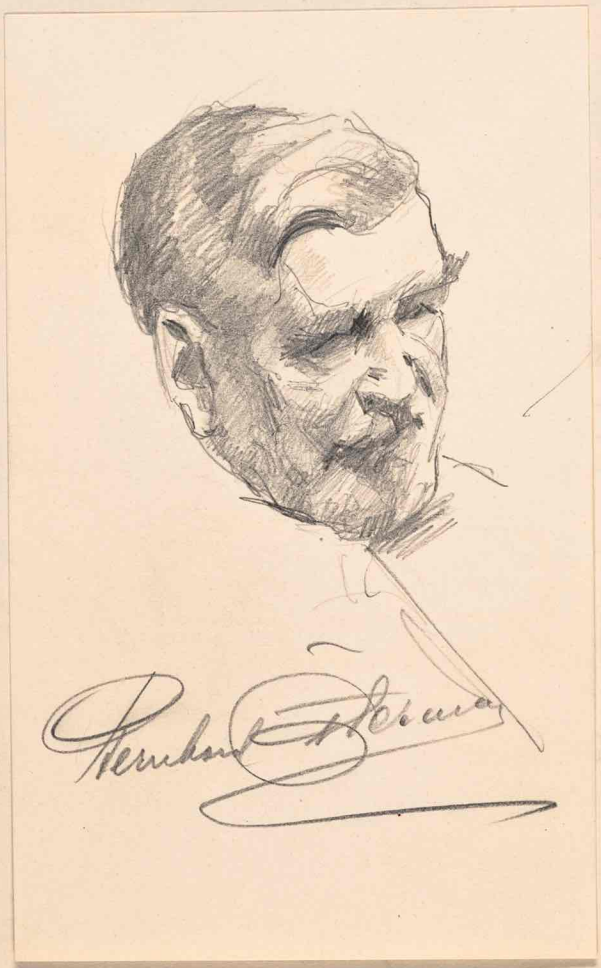

Støbt i store faste Former.
- slöt staar Stockholm, naar
der stormer
og de slride Strömme
ilen.

Men naar Sol gaar frem
for Skyen.
smiler Stöen og Bölge-
bygen,
som et aabent Ansigt
smiler.

Oktober 1916

Stella Rode.

— —

Viele Geschicke weben neben dem meinen,
Durcheinander spielt sie alle das Dasein
und mein Teil ist mehr als dieses Lebens
schlanke Flamme oder schmale Leier.

Hugo von Hofmannsthal

November 916.

Liljevalchs-Kunsthalle
Stockholm 12-9 1917

Diesen Zeichnungen
blühen in Ihren Herzen in
unseren Gärten
u. sind uns ein ewig
glückseliges Geschenk
u. sind uns ein
Zeichen der
Allgemeinsamkeit
u. Vereinsamkeit einer
Schönheit

Anton Faistauer

Segen über deine Felder,
Gastfrei-frommes Land, das mild
Aus des eignen Reichtums Fülle
fremden Volkes Elend stillt!

Nach einem unvergeßlichen Sommer in Schweden in warmer Dankbarkeit für Schwedens Land und Volk

23. X. 1920.

Dr Margit Stehr
Wien

Wohl dem, der vollendet des
Lebens Zeit,
Ohne dass ihm je bitteres Leid
Den Trank der Freude vergiftet.

Sophokles' Antigone.

Stockholm, den 8. Dezember 1916.

W. Amelung.

Nomen, Roma, tuum nullo delebitur aevo,
dum feret humanum terra vetusta genus.
Lingua neque est neque erit, resonet quae dignius illa
voce triumphantis Caesaris ingenua,
voce sacra, quae post ad sancta sepulcra vocabat
ex omni populos orbe precante pios,
Bellica vox* eadem, nec non pia nuntia pacis
illa fuit, blandae lingua poësis erat,
mollia Nasonis qua carmina culta sonabant,
vel qua grandisonum nobile finxit epos,
Mantua quem genuit, pius ille et amabilis heros
quem tenet, ossa tegens, ardua Parthenope.

*Holmiae, nonis Decembribus a. MCMXVI.

Johan Bergman.

Sósta von Henrigs
d. 24/12 1916

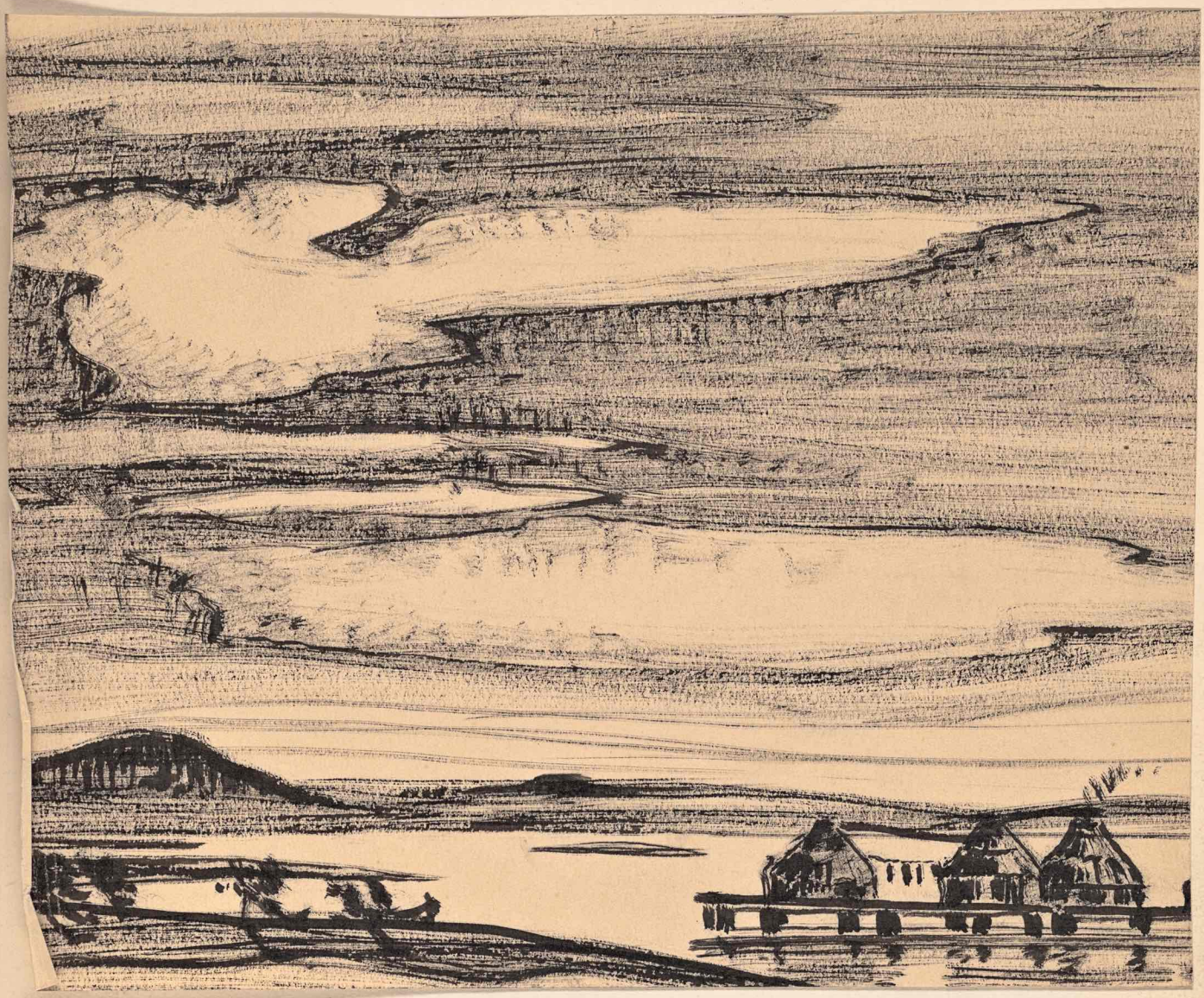

Mit besten Gruss aus Russland

N. Roerich

Stockholm
15 Nov. 1918.

"När tungan tystnat, tala stenarna!"

Hos Milles sönd. 11. Febr. 23
tvärlengbom

"Och jag såg, att intet är bättre för människan än att hon är glad under sitt arbete; ty detta är den del hon får. Ty vem kan föra henne tillbaka, så att hon får se och hava glädje av vad som skall ske efter henne." Predikaren 4:23.

Allvarligt talat.

Ibidem 11. II. 23
sixten strömbom

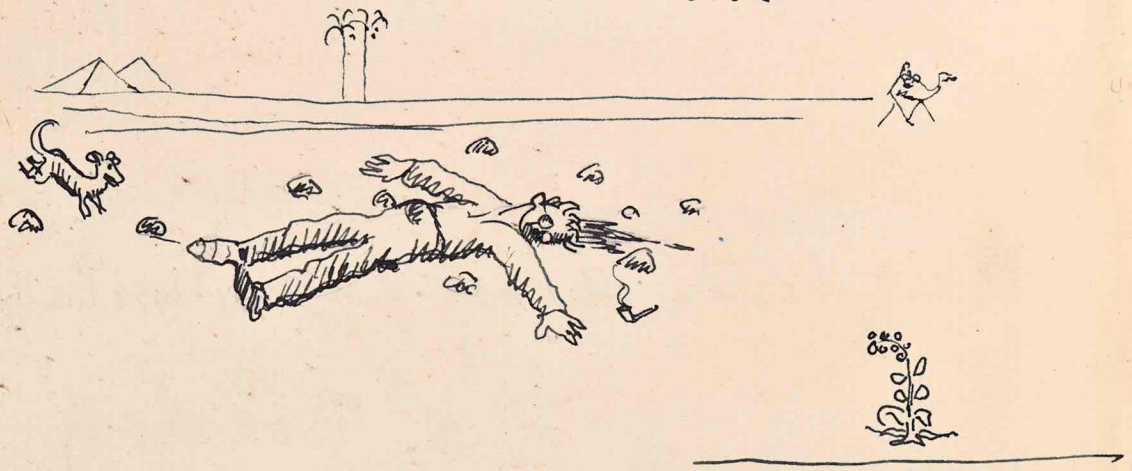

ja vårn ja!
åa Fröding.

Carl Eldh.

Stockh. 9 September
1919

alt werden, das ist Gottes Gemüt,
jung bleiben, das ist Lebens Kunst

Otto Sylvan

Ännå här var det min lott att ulva in i så fint sällskap! Det är symbolisk – så har det varit i hela min långa liv: att röra mig bland heroerna och inte vara Torre, Hjalte, Calle med dem. Jag står på tröskeln av leinkar generadt: Kära Karl Wåhlin, har du ingen dens minor på lagen åt mig?

Annars är det trevligt att lava – men människorna äro för flora!

August Strindberg

1920.

To Buddha on his Lotus Throne

Lord Buddha on thy lotus-throne
With fragrant eyes and hands elate
What mystic rapture dost thou own
Immutable and ultimate..
What peace unravished of men ken
Annihilate from the worlds of men.

. . . .

The End elusive and afar
Still lures us with its beckoning flight.
And all our mortal moments are
A session of the Infinite....
How shall we reach the great unknown
Nirvana of thy lotus-throne.

Sarojini Naidu

1920.

Jag vet att ingenting är mitt
jämtem tanken som höjt och fört
i sina vingslag vill svåva
och fantasin som en solig värld
av lyckliga stund som blev mig beskärd
av lätta timmar vill väva

(Efter Goethe)

Albert Nilsson

den 6 juni 1932

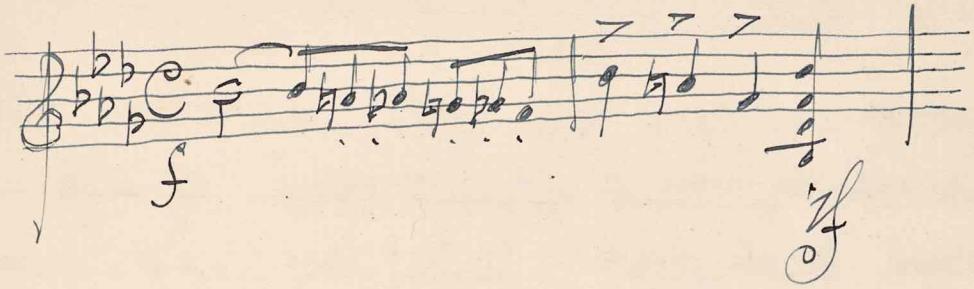

Xaver Scharwenka.

Stockholm 8 März 1920. —

Sea Song from "Sea and Bay"

I have leant myself to thy will, O sea,
To the urge of thy tidal sway.
My soul to thy lure of mystery,
My cheek to thy lashing spray.
For there's never a man whose blood runs warm
But would quaff the wine of the brimming storm.
As the prodigal lends have I lent to thee
For a day or a year and a day.

And what if the tale be quickly told
And the voyage be willed and brief?
I can face my fortune with courage bold
And never a while of grief.
For peril-fanged is thy grisly track,
The ship goes out that never comes back,
And the sailor's whitled bones are rolled
On the surge of the whitening reef.

Charles Wharton Stork
May 3rd, 1920

The shores recede, the great sails fill,
The lee rail hisses under
As we double the point of lighthouse hill
Where sea and harbor sunder.
Then hear's to a season of glad unrest
With an anchor of hope on the seaman's breast,
Till I claim again from thy passionate will
A heart that is fraught with wonder!

Non tumum e fulgore, sed e fumo dare lucem

Stockholm 12 × 20 U. v. Wilamowitz-Moellendorff

Liebe zur Kunst, über die sich zu reden lohnt, hat wenig oder nichts mit Geschmack und Sensibilität zu tun. Natürlich kann man ohne Augen nicht sehen, ohne Nase nicht riechen. Das Sehen-lernen aber, was dem Kunstwerk angeht, ist ein rein geistiger Prozess, ein nicht passiver, sondern rein schöpferischer Handeln, und ohne diese Aktivität schwächt die Kunst-Liebe nur, während sie uns, männlich erfasst, die Stärkungen zuführen kann, die einst der religiöse Glaube gab. Liebe zur Kunst muss Liebe zum Heldentum sein, denn alle Künstler unserer Zeit, die sehen lernten, sind Helden.

265

Ich bin-grüsse

Stockholm bei Vekergren 20/April 1921

"Templet har störtat in på uddens krön.
I mullens natt lät Thanatos försvinna
bronsgjuten heros, marmorvit gudinna.
Tunt gräs klär den förgätna graven grön.

×

Svagt klingar eko av en hednisk bön
i herdens horn. Han spanar för att finna
en vattningsplats. Mot himlarna som brinna
i kronstol, står gestalten mörk och skön.

×

En Moder sörjer för döda gudar ömmar.
Om vren lindar hon med kärlig hand
kring bustens kapitäl en blomgirland.

×

Men människan har glömt de gamles drömmar
och lys förstöds, när natens bölgestag
begrät sagans blå arkipelag."

(Efter Hérédia).

Ivar Harrie

Sthlm, i de vita nätternas tid 1930.

Käre gamle vän!

Om blott en liten bråkdel af det arbete – och de bestrebanden – som under den sista generationen gagnelöst offrats på att bringa "kultur" åt de massor som redan dragits in i rotlöshetens och okulturens internationella malström, istället hade nerlagts på att vårda och vidareföra det byggdefasta folkets skatter af arf och egenart — så hade vårt tidevarf kunnat bli ett kulturtidevarf.

Din

Gustaf Lindstrom

Gusborg. Rättvik 2 maj 1921.

Il est à la fois dangereux et charmant de rigoler en face de mon bon maître France. Il avait rapporté de son voyage en Suède les plus agréables des souvenirs ; c'est, hélas, le seul point commun qu'ait avec lui

André Maurois

I Sveriges historia hafva vi en äldre beskyddare för traditionens samhällsbevarande makt. I vår historia äga vi ojämförliga bevis för att endast de äro mäktige stora män, som äro trogna sin egen makt och tänker hägn om fosterlandet.

Stockholm den 10 Juni 1921.

Knut Hagberg

Monsieur Karl Wåhlin

Je tiens encore une fois à vous exprimer tous mes regrets de ne pouvoir assister à la réunion illustre à laquelle vous avez bien voulu m'inviter. Ma grande fatigue m'a obligé à renoncer à cet honneur et à ce plaisir

Anatole France

Malmö Kungsparken 5 juni 1935
För Karl Wåhlins trofasta vänskap tillsamm
studentkamraterna:

Hedda Andersson. Martin Alfelt
Y. Hallden Adolf Aspegren
P. A. Cronberg. V. Ottfold
Jan Duwell

Ons ok Bils Fredsårfest.

7. 2. 22.

Werner Söderhjelm. Emma M. Sigvenkalpa

Lorke Adler S. Wahlin.

Fridrik Ottelund. Gunnar Ballin

August Brunius Bill Geber

Karl Asplund Ruben G:son Berg

Carl Reinhamn Knut Stangenberg

A Klinckowström Hans Wahlin

Gustav Boucht Thorsten Lauri

Olof Rabenius Wahlström

akke kumhen Gr. Tatum

Lili Wetterqvist Rosenblad

Hel Gauffin

Geflügel war der Mensch
von seiner Welt gedacht

Theodor Däubler

19. Juni 1928

Die meisten Mißverständnisse zwischen Künstlern und Kritik wurzeln in der Auffassung, daß die Kritik für die Künstler und zu ihrer Förderung da sei. Das ist ein Irrtum. Die Kritik ist eine autonome Geistestätigkeit mit eigenen Aufgaben, Gesetzen und Zielen. Der Kritiker steht zum Kunstwerke in einem ähnlichen Verhältnisse wie der Künstler zur Natur.

12. Febr. 1923.

Albert Dresdner

Konstnärernas vår Karl Wahlin
af Axel Höberg 1923.

Att leva är lätt ibland, svårt ibland, och det senare kan ingen doktor hjälpa — man skulle bara inte göra livet så konstigt för sig.

Lund d. 13 juli 1924

Algot Werin

Das eigentliche Studium der Menschheit sind die Menschen, försäkrade på sin tid Wilhelm Meister, och människorna ha själva underlättat studiet genom att låta företräda sig av diktade verk. Så mycket bättre, om dessa representera inte bara mänskligheten, utan också "mänskligheet".

Olle Halmberg.

Lund 24-7-24.

— — — — — — —

Vår själ är en vårgymnd, där fåglars, träden tama
Dess oskuld bölja av kristall...
Men vårt huvud är krönt med livets tunga trana
och som drömmande vi skynda mot vårt fall.

Karin Ek.

Gbg. 20 maj 1923

"Skönt är endast det, som är sig sjelf nog, och likväl meddelar sig – det fullkomliga, hvari själen kommer till ro." Geijer.

Göteborg d. 20 maj 1923

Sverker Ek.

På skira trädar hänga våra öden –
en vindpåkt kan vara nog...

("Häxskogen")

Stockholm den 4 juni 1924.

Runar Schildt.

Ej blott i flod och sjö och ändlöst haf –
i vattendroppen rymden återspeglas.
Af klarhetslängtan och af helhetskraf
kan hvarje gärnings lödighet beseglas.

Stockholm 6. VI. 1924.

Emil Zilliacus.

Was der Wert heute nötig: den Reformationsimpuls fortpflanzen: ein Schritt weiter gehen in der Selbstbestimmung und Selbstverantwortung

Stockholm 3. II. 24

Hermann Keyserling

Några av mina starkaste hjärtevällar förena mig oupplöslig med gamla Sverige

Stockholm 6. II. 24

J. J. Tikkanen.

Sanoa ei saada, pitta kokoan
punttun suomenmaasta mieltä; miltä
kutsun isänmaa ja omatunto,
usko ihen ja kotikonta
sitoan pirna ja nyssä vastaan.

Stockholm 7. VI. 1924

V. A. Koskenniemi.

De första ungdomsårens längtan gäller
en edelweiss i fjällets enslighet.
När man blir äldre, älskar man längt mer
den enkla blom, som hantar allfarvägen
och glädjer många trötta människoögon.

Stockholm 12 aug. 1924

Emma Mascoll Silfverstolpe

Gammal bergkristall

Jag tummar på en gammal bergkristall,
som skenits fordom långt i fjärran länder
av tålige och konstfärdiga händer
och blev en liljä, sällsamt skön och kall,

– en stadhars konstgjord blomma, som ej sänder
en våg av vårens rena vällukt ut.
– Ett stycke evig vår i alla fall
en människodrom i människohand jag vänder

Stockholm 17 aug 1931

Karl Aspelund

VAKTPARADEN.

Här komma vi, bom, bom, bom, bom,
marschera genom staden,
i Konstens dyra helgedom
vi äro vaktparaden.

Envar han har sin egen låt
som han blev skapt att spela,
han blåser horn, han bär sig åt
på flöjt, gitarr och fela.

Vi spela till Apollons pris,
Terpsichores och Klios,
man lyssnar snällt på alla vis,
sen ger man tusan i oss.

281

Stockholm 22 sept. 24
Gustaf Munthe.

Ducunt fata volentem, nolentem
trahunt

6. Nov. 1928

Ständigt känner jag djupt att även Sverige för mig är ett hemland.

Stockholm 21 mars 1925.

Gunnar Carlén.

En tak for minder fra Sverige, for saa mangen skjön dag og mange store indtryk

Bergen 22 juni 1928

Naakon Shetlig

Leonard Woolley 5/X/28.

Då jag blev ombedd skriva en rad i denna bok med så många celebra namn, kände jag mig både smickrad och ovärdig. När emellertid ungefär samtidigt min sexårige äldste frågade, om jag "gjort de där gravarna själv", som han fick se i min sällskaps och turnerade min svar, att de voro många hundra år gamla, med att "mor farmor ju för i världen," då

förstod jag, att jag åtminstone hade åldern
inne och tecknar därpå

Dottern Wählins tacksamt tillgivna

Hanna Rydh

Storksund 5. 10. 1928.

En teaterföreläsare, som ingalunda känner publikens omkyttighet, kan kanske med större sakkunskap än mången annan uttala sin beundran för Karl Wählin, som under mer än en manseälder förstått att hålla publikens intresse fänget för en och samma tidskrift. – Tack, käre Wählin, för vad du skapat med Ord och Bild – en heder för svensk publicitet!

Stockholm den 7 september 1931

K. O. Bonnier

Det fröjdas gröna äro vänlig
Kärare än minnets.

Sorö den 1 Juli 1926
August Hahr

Lyckliga Sverige, hvis Kultur var saa
mange höjtstaaende Forsvarer

Sorö den 2den Juli 1926
Jr Oppermann

Det har været en gammel Soranes en dyb
og ægte Glæde at se sin gamle Skole gæstet
af saamange af vore gode Venner fra „gamle
Sverige", hvis Folk jeg alle Dage har elsket.

Ymachsperg. Sorø 3/7 26.

To Ting lærer vi Mennesker aldrig at forstaa:

– hvor alle de andre faar Føden fra

og

– hvorfor de aldrig kan faa det til at slaa til!

Oslo 19. VI. 28

Martin Andersen Nexø

Till minne af ett sammantrräffande på det vackra Sorø teckna jag här namnet på en af "Ord och Bilds" flitiga läsare – och en gång medarbetare. 1. VII. 1926.

Helge Almquist

Det er en ære at skrive i mindebogen til redaktören for Verdens beste og vakreste tidsskrift.

14. 2. 27

Johan Bojer

Sverige er det mesto Land i Verden som jeg har bare gode Minner fra.

19. Juni 1928

Peter Egge

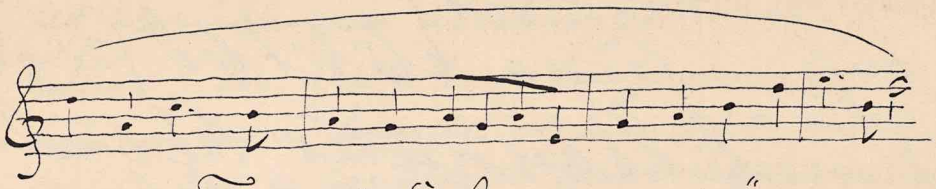

Tema af „Sinfonia svastika".

7de Maj 1927

Louis Glass.

Med tak for gammell venskap og med ønsker til min mors land, som jeg elsker som mig selv

Oslo 19.6.28

Hamsun

I „Ord och Bild„ få vi skåda
Vad framfarna släktled förnätt,
Vad nutids augurer bebåda
Såsom nordfolkets framtida lott.

Sthlm, d 8 januari 1935

Rafael Erich.

jeg tror ikke paa utvikling i kunst. Ikke i no andet heller. Den græske kunst har jo naaet høieste trin af fuldkommenhed vi kjender og som det er umuligt for os ever at fatte. Den er tankens og formens guddommelige klarhed.

Men de stærkeste formemmelser ind og udover kan mat-ta er nemlig ikke formlinierne – hverken af tid eller rum De er ikke bestemte- og opfattes ikke ved tankens klarhed, men ved tankens og reflektionsevnens absolutte opløste tilstand- gjennem den formløse uhemmethed hvori momentet kan rumme evigheden paa godt og ondt. Den ny formløsheten foran indtryk er sikkert like guddommelig som den anden. Men alt nyt - al utvikling ligger indenfor pendelsvingningen mellem disse to yderpunkter. Der er intet nyt i det at jorden hesper paa sig et tidslag ved hver omdreining. Nø nyt ville det være om Archimedes kom igjen. Og om han fandt et omtalte faste punkt utenfor jorden. Og derfra vippede jorden – som han prøvedd han kunde – ut af sin bane, og fikk den til at snurre og gaa den anden vei. Det vilde betyde veritabel reaktion. Jorden vilde hespe af sig sine tidslag fra dag til aar, til tusind, hundretusinder af aar. Jorden vilde fra sin senilitet reagere tilbake - vokse mod ungdom - mod tidens paapreelige morgen. Og som jorden mennesketene: de vilde vokse og udvikle sig fra alderdom til ungdom - stadig skjønnere ungdom. Desværre findes ikke et eneste fast punkt i hele universet! ellers vilde Archimedes sikkert forlengst ledet sig reinkarnere, og han

vilde fra et „faste punkt" sikkert for længst bre befrid jorden fra den senilitet den hver dag lægger dybere og dybere ind i. Nej Universet eier nok ikke et eneste fast punkt. Det hele er bare Einstein og glidende løsagtighed. Men den glidende løsagtighed kan man ikke benytte – og den glider altid den samme vei. Forsaavidt er der blanke utviklingsmuligheter i kunst som i alt andet.

Stockholm 2-3-29. A.C. Svarstad

For første gang har jeg haft den lykke at se Sveriges hovedstad og treffe sammen med svensk kultur i ord og form, paa dens egen grund. Jeg beundrer det maskuline i svensk kultur. Jeg har lært at kjende svensk hjerte og svensk hjertelighed.
Jeg er glad for det!

2/8 92

Stockholm. 2-4-29. Halfdan Ström.

Ich will meinen Dichter auch bei dem heutigen Weihnachtsfeste, lieber Herr Göhle, nun schon etwas für diesen Brief zu schreiben, ich will einfach schreiben, was das hochgepriesene, glanzvolle Tage waren, aber es war ein Glanz, der wundervoll, nur warme Stockholmer Aufenthalt hat mir diese gemütvolle Erholung gegeben von dem fragwürdigen Ton heutiger „Höflichkeitsbriefe" zu feiern. Ich freue berechnet über die persönliche Anerkennung auf der schwedischen Aktion, für deren Höhepunkt und Ziel ihr Schöner Gedichtzyklus mir so bedeutsam geworden ist.

Stockholm den 14. XII. 29

Hermann Hesse.

Stallmästaregården
20 juni 1930.

Hel Gauffin

sixten strömbom
Alfe Stavenow
Ernst Tjällberg
Birgit Tunstedberg
Ewald Ekström
Sia Edlund
Elsa von Horn
Marianne Mac Key
Elsa Fischer
Gunnar Jungmarker

Ragnar Hoppe
Anna Sjöblom
Gustaf Jacobson
Lille Wellenje
Greta Loostrom
Louise von Malen
Gerty Lindgren
Ingrid Amundson
Anke Lundström

"Ex astrologia cognoscitur ortus, occidens, meridies, septentrio et coeli ratio, aequinoctium, solstitium, astrorum cursus; quorum notitiam, si quis non habuerit, horologiorum rationem omnino scire non poterit.

Quum ergo tanta hac disciplina sit endecorata et abundans eruditionibus variis ac pluribus, non puto posse juste repente se profitari architectos, nisi qui ab aetate puerili his gradibus disciplinarum scandendo, scientia pluriumque literarum et artium nutriti pervenerint ad summum templum architecturae."

(Vitruvius).

Vipor.

Bruno Liljefors.

Vipan är ett aristokratiskt djur.
dess obeskrivliga flygt har alltid
tjusat mig.

Rudolf Cederström

"Skärmöga". Bronsen E. Norlind

d. 18/8 1931

"Tre sorgen och helvetet leda
mäktiga vågor och breda
Till himlarna kryper man tum för tum
och hamnar i snö tapetserade rum. . . ."

"ur Guldengrannarna"

Ernst Norlind

d. 18/8 1931

Käre Karl Wåhlin!

Jag känner ingen som djupare tolkat romantik-jugdiktens väsen än Du i Din bok om Ernst Josephson. Om vad en jugdi kan drömma vackrast om är i Norden begravda stam, har Du där gjort ord.

Du har skildrat en jugdi, som med samma önskat omfattad den tunga gammeltestamentliga sagan och visan som blommar på Sveriges Kungamark. Du har skildrat en skönhetslängtan, som med samma oro brann för Orientens heta dag och för Nordens svala sommarnatt. Du har skildrat ett vemod som var mörkt som den svarta rosen och doftande som den nordiska vildblomman.

Du har kunnat det, därför att Du själf äger jugdi, längtan mot skönhet och hjärta.

Lund 5 juni 1932

Ragnar Josephson

Pliktuppfyllelse efter mått av ens krafter, och man hvar och där tillredställd.

Axel Adelstam

Stockholm den 1 augusti 1932.

Sumir fljúga og sumir skríða,
sumir hólast, en aðrir koða,
sumir afla og sumir torga,
sumir éta, en aðrir borga,
erum fer heiðurinn, annar vanta,
erum fer haltur, en margir dansa,
sumir lifa og sumir deyja,
sumir tala — en aðrir þegja.

Stockholm þ. 18. sept. 1932.

Sumarliði Ólafsson.

Við segjum á Íslandi, að hjörtur skuli vera á milli frenda og vík á milli vina. Þess vegna hefur ef til vill aldrei verið annað en vináttu milli Svía og Íslendinga. En það er einnig sagt, að hrísi vex og hám grasi vegur, er vetri hestur. Því er vel á því, að flotar fari yfir hjörtinn við og við — eða til skandinávska, heldur góðra galdra og samanvinna.

Til minningar um íslenzku vikuna í Stokkhólmi 14-20. sept. 1932.

Sigurður Nordal

"My mouth ain't got de quick talk!"
Moses, Act II. The S.P.

Sincerely
Marc Connelly

Stockholm
Nov. 15, 1932.

Värme är all vänskaps källa

18.10.1934 Helgekjellin

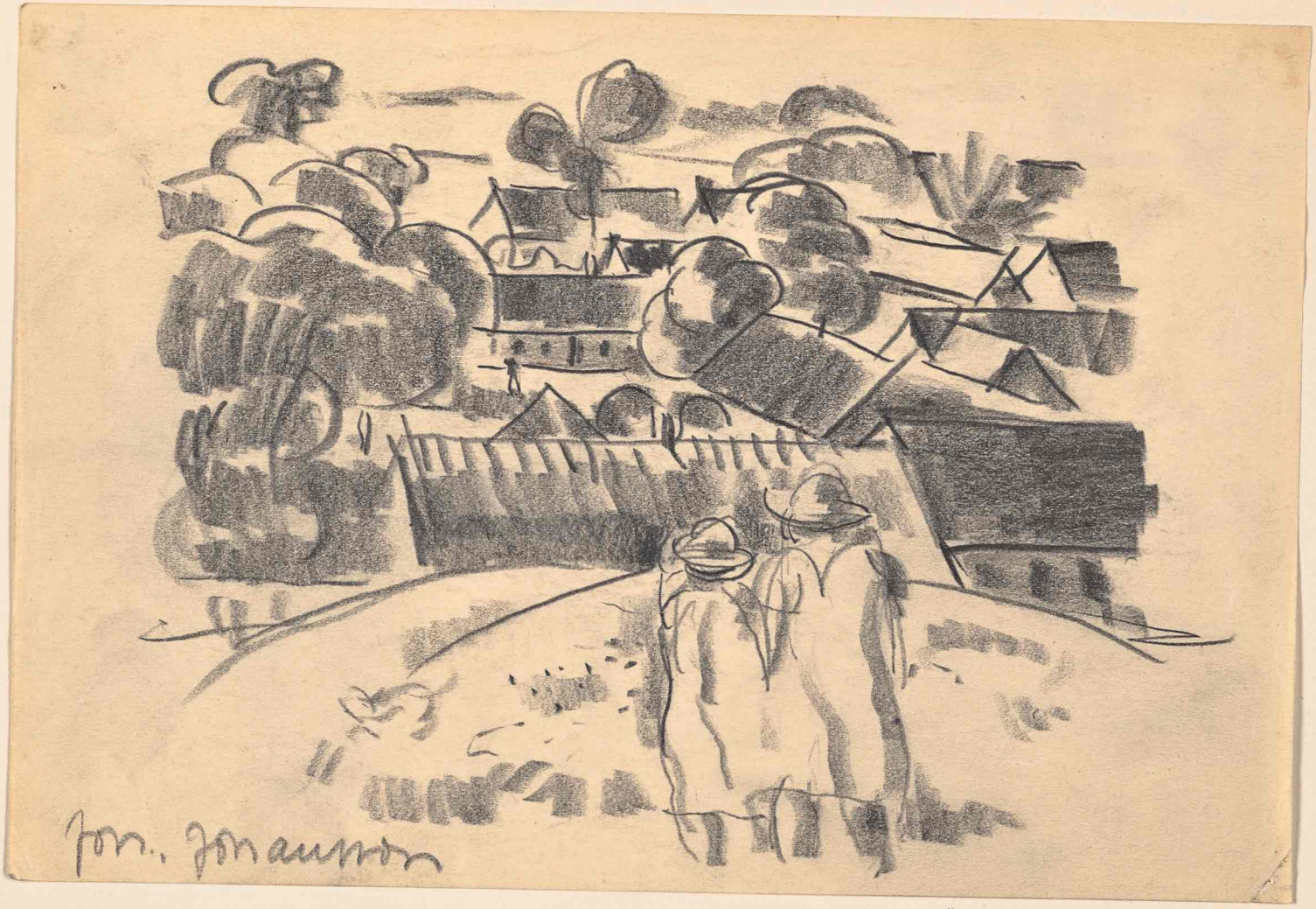

Joh. Johansson

Erik Lindberg

Не въ моемъ оставило
во мнѣ самое преобладаніе
впечатлѣніе!

Иванъ Бунинъ

15. XII. 33
Stockholm

En mörk och gråtung vinterdag lägger Karl Wählin framför mig itt stolta minnesalbum, från vars blad namn lysa som ljus och strålande stjärnor. Själv hade jag nyligt djupt försänkt i dunkla frågor om dunkla skeden i Babyloniens urälsta kultur. Scenförändringen var något plötslig, en tidsförskjutning på 5-6000 år, och problemet i bakgrunden hindrar mig att skriva något annat visdomsord än det min hustru tecknat i mitt exlibris: وقت التعلم من المهد الى اللحد
"Tiden att lära räcker från vaggan till graven." Det är nu en kort tid — föga svarande mot uppgiftens vidd. En ringa tröst ger ett annat ord av arabisk lärdomsvisket: ما لا يدرك كله لا يترك كله فإن العلم بالبعض خير من الجهل بالكل
Det är uttryckt: "Om du inte kan nå allt, så lämna inte därför allt, ty kunskap om något är dock bättre än okunnighet om allt". För övrigt citerar jag gärna den gamle Abulala från Ma'arra: "En irrande jag är, en föga vetande,

hur än jag mödat mig i forskning och i letande;
dock jorden vattnar jag, min sådd jag där vill nå,
att när min kraft är all, min planta än skall stå."

Lund d. 17.12.1934.

Ake Mobergs.

Ger Doktor! det vore mig mycket kärt
att gå Er tillmötes med vad Ni begärt,
mitt namn och en eller annan råd
på vers eller prosa; jag vet ej vad
som passar här
bland dikt och toner, skämtsamt och lärt.
Ja, Doktor, det vore väl modan värt –
ett kärt besvär!
Men är det väl lämpligt att den, hvars latter
lätt reta snillen och litterater,
att den, som tros vända allt till fok
och anse sig själv patenterat klok,
kort sagt, att en okänd psykiater
sig blandar med skalder i denna bok?
Jag vill ju ej väcka musernas vrede
och se, hur ängs en spanande hook
slår ner på den malplacerade gök,
som lagt sig i konsternas rede.

Stockholm d. 18. 4. 1935.

Mor Jadelius

Herren gav och Herren tog.
Välsignat vare Herrens namn

Robin Fahraeus

Uppsala den 30/4
1934.

Kultur är tradition. Den som egnat sitt längst liv åt antikens studium och haft att taga med en hädanfarenhet, som röjde för någondera skuld, vet det bäst. Inriktan därom försökte att göra det antika kulturarvet förbätt och rätt uppskattadt. Jag egnar ett varmt tack åt Karl Wahlin, för att han insynt en säker plats åt detta i sitt stora livsverk.

Lund den 7 juni 1985

Martin Nilsson

De andra äga livet, med levande brus
Mig är allenast givet ett trevande ljus
att hålla knappt vid liv under levernets behymmer
och lysa mig vid när det skymmer

Sigtuna den 2 okt. 1935 Nils Svanberg

Jag vill ej vilja och ej icke-vilja.
Men viljas vill jag av mitt väsens grund.

Annika Fogelklou Norlind

Ett guldstoft på vågen,
Ett grand av det väsens vikt,
En bokstav i boken
Som gömmer din korta bikt,
En blink av ett ljus som förbrinner –
– Är varje sekund som försvinner!

(Unda då på att livet blir
en klenod, att vi vilja
uppleva det ögonblickliga,
mer, som vore det det Enda,
att vi hellre fördjupa oss
i den oskuldsna ARS VIVENDI
än i medeltidens ARS MORIENDI,
att vi gripas av inskriptio-
nen på Peter Vischers grav-
sten i Nürnberg: VITAM NON MORTEM
RECOGITA!)

Den 15 maj 1935. Andreas Lindblom

Militat omnis amans —

Axel Boëthius

Villa Herulana,
Göteborg 15 juni 1935

Da Tyrkernes Erobring drev de græske Lærde i Landflygtighed, blev de det middelalderlige Europas Læremestre. Da blev hver Pergamentrulle et Vaaben mod Kirken og Vankundigheden, et lysende Minde om noget stort og frit, som Europa maatte besinde sig paa. Da kunde hver Oplysning om Hellas' Sange og Digte blive vardefuld til Beskielse.

Nutildags kan det synes, at Bøger og Ruiner er blevet et udbytningsobjekt for norsynede Lærde.

Men vi er endnu en lille Flok, der tror paa noget mere – paa Hellas Befrielse fra Vankundighed, hvad enten den fremtræder som Ekspropriering eller som amerikansk eller bolsjevikisk Materialisme.

København den 11 Juni 1935

Frederik Poulsen

Det er det uforudsete i livet, der danner Afgørelsen.

27 Decbr. 1935.

Robert Neiiendam.

Difficultates superare ratio vitæ

27/12. 1935

Johannes Lehmann.

I

"Men även I, domare, bören vara vid gott mod och anse det endast sådan visst, att det för varje människor icke gives något out och att gudarne icke kunna vara likgiltiga för sådana människors angelägenheter."

II

"Om ingen står sig på det ena Rinderet, så vänd honom vid det andra Ett."

III

"Genieße das Leben beständig,
Du bist länger tot als lebendig!"

Sofiahemmet, Stockholm, 25/2 36

Sonja Nordström

Beundrar: mod och öppenhet,
Avskyr: svek och förbjudenhet.

Lyckliggörs jag man ibland
ochså tillfällen att beundra.

(febr. 1936)

Maria Strömstedt.

Öva dig, hjärta, tråget
i mycken ödmjukhet!
Tanken vandrar så många mil,
men målet blott hjärtat vet.

(Ur Hjärtat och Svärdet)

Stockholm den 22 april 1936

Anna Maria

Bygg ditt liv på det, som ingen ser.
Köttets blomstring vissnar ner.
Festens facklor glömskan överspolar.
Det osynliga har trogna solar.

(Ur „Väntan")

Stockholm 22 april 1936.

Karl Hemmer.

Av alla sätt att uppleva tillvaron älskar jag mest erinringen. Oberoende av vad vi själva önska och hoppas uppbevarar erinringen allting värdefullt och sopar bort det lösa och tillfälliga som är utan djupare samband med vår innersta personlighet.

Storkholm, den 22 april 1936

Olof Ericksell

"All we have willed or hoped or dreamed of good shall
Not its semblance, but itself; no beauty, nor good, nor exist;
Whose voice has gone forth, but each survives for power
When eternity affirms the conception of an hour.
The high that proved too high, the heroic for the melodist
The passion that left the ground to lose itself in earth too hard,
Are music sent up to God by the lover and the bard; the sky
Enough that He heard it once: we shall hear it
by-and-by.

— — —

Sorrow is hard to bear, and doubt is slow to clear,
Each suffrer says his say, his scheme of the weal and woe:
But God has a few of us whom He whispers in the ear;
The rest may reason and welcome; 'tis we musicians know."

Ur Robert Browning's Abt Vogler.

Anna Lamberg Wahlin.

28. IV. 1936.

Baas og hjælpevarme
strømme os imøde i det
dejlige Stockholm

Thorkild Roose

Det kgl teater

2/5 36

Passando il male,
sperando il bene,
il tiempo passa,
la morte viene. —

2 May 1936.

Johannes Paulsen.

Robert Ipsen

A. 2 May. 36.

Tara Tejg

maj 36.

"Från mera blivit 50 år
bröken vägen så skarpt upp mot den
eviga snön, att man avillkorligen
vänder sig om och ser tillbaka" –
yttrade i något sammanhang
Werner von Heidenstam – "och
man finner då att de träd som
en gång hastade jäktelikt skug-
gor över vägen krympt i hop till
små buskar." Och ju äldre åren
bli, ju oftare dröja tankarna
vid den tillryggalagda vägen, och
man erfar hur sant det är att
proportionerna förändras, hur
det som en gång tedde sig väsentligt
blivit oväsentligt, ja värdelöst.
Om man någon säger: Tar detta

verkligen vårt av strömen, av kamp, av ångest?

Men å andra sidan finns det värden som lei dg sbarare, ja mer det märkvärdiga över vägen – än av dem är vänskapen. I mycket dunkelhet – som knäcka liksom lätt. Men de som hålla tillhöra de vackraste och sikaste posterna på livets kreditsida. En sådan livsvärde har Karl Wahlins vänskap genom fyra decennier skänkt mig, och jag känner mig på samma gång ödmjuk och stolt tacksam, att en så renhjärtad och adelsinnad, förnämlig och hel-gjuten man hedrat mig med att vilja vara min vän.

Mvrid Linder

Sigtuna 1-10-35 = min 70-års-dag.

Gid "Ordach bied"
ikke Nordens "studio"!

Deres ven
Björnstjerne Björnson

p. t. Stockholm, 1902
10de december.

Till minne af min vistelse
i hemlandet.
Ingrid Gyldenstolpe
Stockholm Nov. 1902

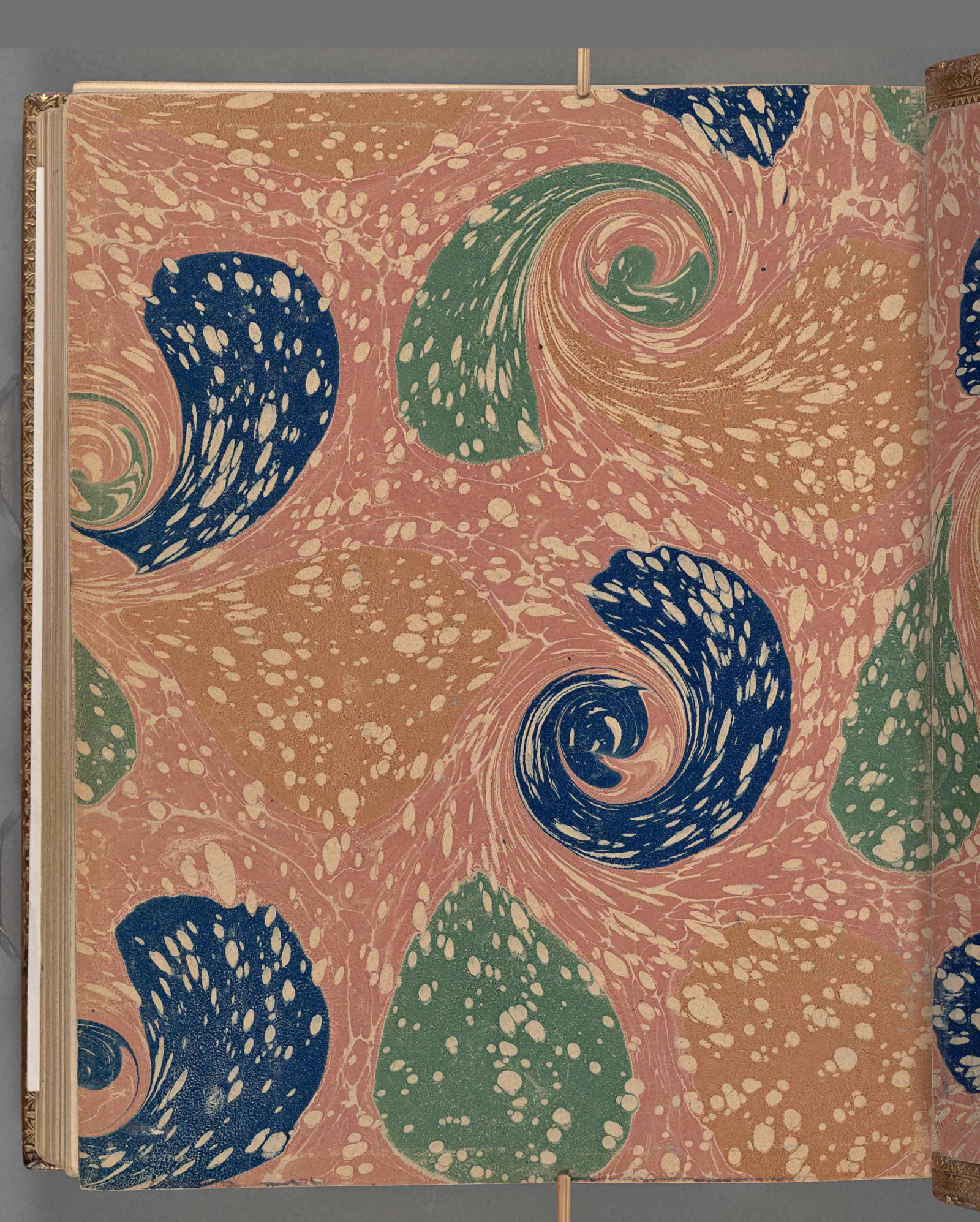

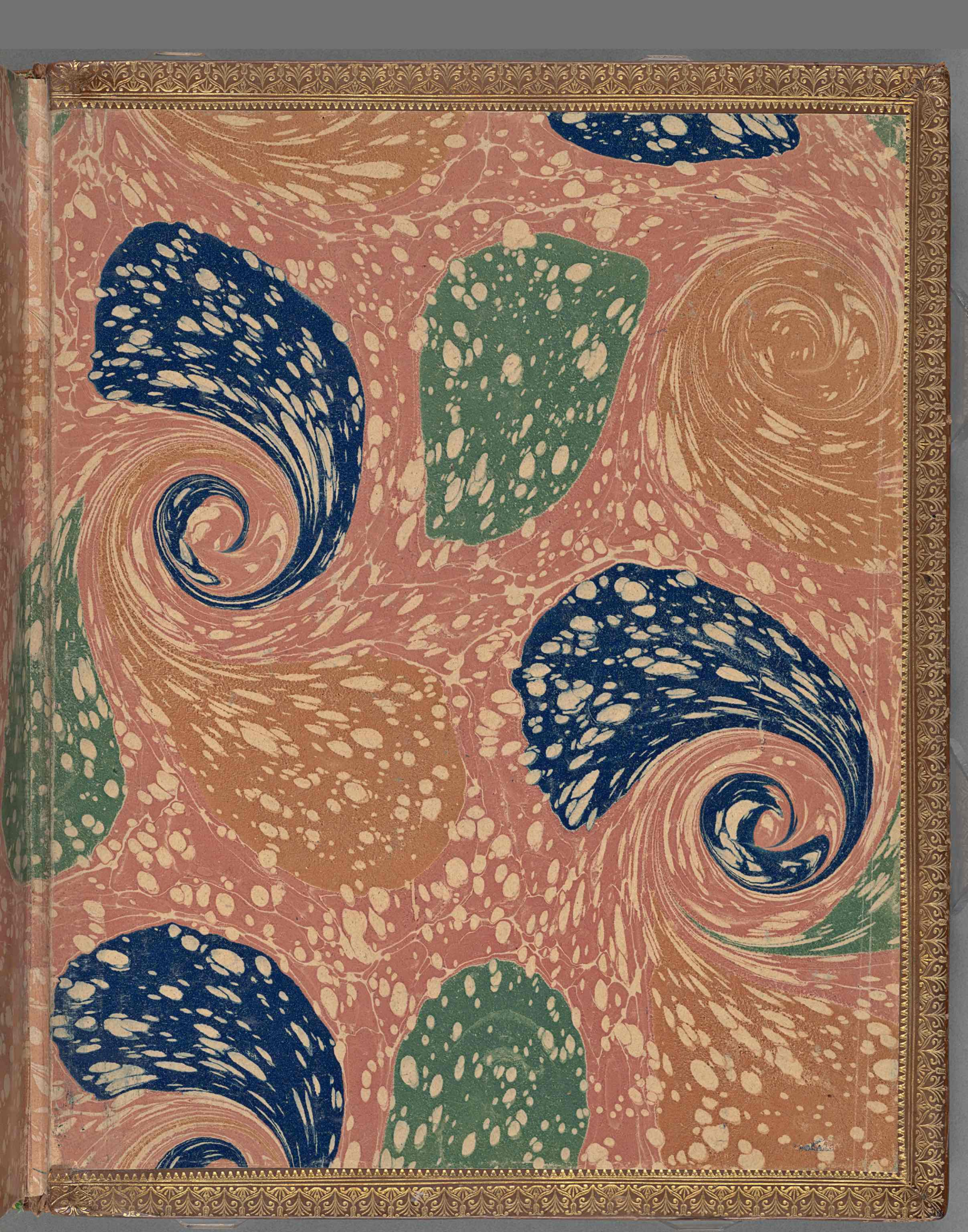

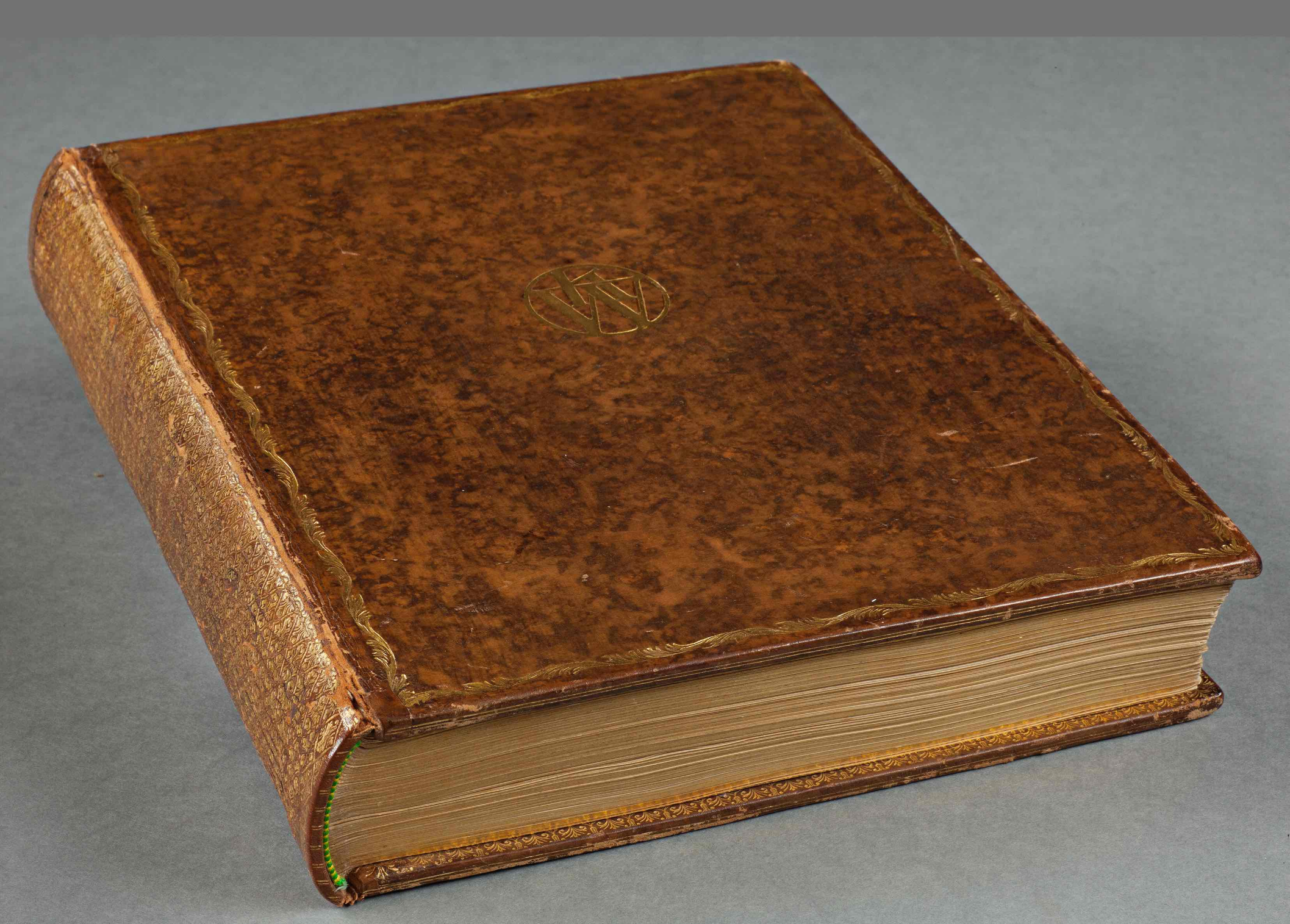

Kungl. Biblioteket
STOCKHOLM.
Handskriftser.